

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

23. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

9. ČERVNA 2019

Z obsahu:

O Otčenáši - Ať jsi kdekoli, zývej Otce
Katecheze papeže Františka při generální audienci 22. května 2019
- strana 2 -

Seslání Ducha Svatého
P. Štefan Ištvanik CSsR
- strana 4 -

Svatý Bernard z Menthonu
Libor Rösner
- strana 6 -

Vyvolení od věčnosti v Kristu Ježíši, v lůně Trojice
Blahoslavená Conchita Cabrera de Armida
- strana 7 -

P. Samir vybízí k rozlišování ve vztazích s islámem
- strana 9 -

O kněžství
- strana 10 -

Pastýřský list k problému sexuálního zneužívání
Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký
- strana 11 -

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (58)
- strana 13 -

Juan Bautista Maíno (1581-1649): Seslání Ducha Svatého

O Otčenáši - Ať jsi kdekoli, vzývej Otce

Katecheze papeže Františka při generální audienci 22. května 2019 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Uzavíráme dnes cyklus katechezí o Otčenáši. Můžeme říci, že tato křesťanská modlitba se rodí z odvahy oslovit Boha jménem „Otče“. To je kořen křesťanské modlitby, totiž říkat „Otče“ Bohu. Nejde ani tak o nějakou formuli, jako spíše o synovskou důvěrnost, do níž nás uvádí milost: Ježíš je tím, kdo zjevuje Otce a důvěrně nás s ním seznamuje. „Nezanechává nám nějakou formuli k mechanickému opakování. Jako u kterékoliv ústní modlitby učí Duch Svatý Boží děti modlit se k Otci prostřednictvím Božího slova.“ (*Katechismus katolické církve*,

2766) Ježíš sám používal v modlitbě k Otci různá vyjádření. Čteme-li evangelia pozorně, zjistíme, že vyjádření, která v modlitbě splývají z Ježíšových rtů, odkazují k textu Otčenáše.

Například v Getsemanské noci se Ježíš modlí takto: „Abba, Otče, tobě je všechno možné; odejmi ode mě tento kalich! Avšak ne co já chci, ale co ty chceš.“ (Mk 14,36) Na tento text z Markova evangelia jsme již poukázali.

Jak v této modlitbě nerozpoznat by jen letmou stopu Otčenáše? Uprostřed temnot vzývá Ježíš Boha jménem „Abba“ se synovskou důvěrou, a třebaže cítí strach

a úzkost, žádá, aby se uskutečnila Otceva vůle.

Na jiných místech evangelia Ježíš svým učedníkům zdůrazňuje, aby pěstovali ducha modlitby. Modlitba musí být naléhavá a především musí pamatovat na bratry, zejména máme-li ve vztazích k nim nějaké těžkosti. Ježíš říká: „Kdykoli se postavíte k modlitbě, odpouštějte, máte-li co proti komu, aby i vám odpustil váš nebeský Otec vaše poklesky.“ (Mk 11,25) Jak nespátrovat v těchto vyjádřeních souznění s Otčenášem? A příklady by mohly být početné i pro nás.

Pokračování na str. 5

Modlili jsme se k Duchu Svatému před tím, než jsme se rozhodli..., než jsme měli něco důležitého udělat..., když nás zastihl nějaký problém..., když chceme dobře vychovávat své děti..., když máme obstat v duchovní zkoušce, v pokušení..., když je ohrožena naše věrnost životnímu stavu...? Kolik příležitostí k tomu, prosit Ducha Svatého o pomoc! On je nám dán Otcem, aby nás vedl cestami Ježíšovými a abychom zůstali za všech okolností věrni Trojedinému Bohu, jeho řádu, který vložil do našich srdcí, a abychom se rozhodovali pro to nejlepší, co máme udělat pro sebe či pro druhé. Síla působení Ducha Svatého je umocněna přijetím plnosti jeho darů ve svátosti biřmování. Někdy je tato svátost podceňována, avšak neprávem, zapominána; žijeme svá kmotrovství? Je pak smutné a svým způsobem nezodpovědné, když zapomináme ve svém životě s Duchem Svatým spolupracovat, a to právě i ve všedních záležitostech. Ale i v maličkostech máme obstat, neboť jak víme, kdo je věrný v maličkosti, je věrný i ve velké věci. Tudíž prosit Ducha Svatého o neustálé vedení je rozhodně pro dobro naše i druhých lidí.

Ducha Svatého potřebují nejen naše rodiny, aby v nich vládla pravá láska a byla zničena moc hříchu (str. 4-5), ale také

Editorial

osoby zasvěcené Bohu, aby nezklamaly ve svém důležitém úkolu být vzorem, povzbuzením i vedením duší na cestě spásy. Vždyť – jak často opakujeme – jsou to především kněží, o jejichž duše d'ábel usiluje. Jejich pevnost ve víře a věrnost v závazcích vůči Bohu a církvi, jejich svatost života jsou rozhodující pro to, jak bude vypadat jejich farnost. (str. 10-11) Proto je tak potřebné stále si připomínat, že se mají věřící mnoho modlit za svého kněze i za všechny ostatní. Budeme totiž mít takové kněze, jaké si vymodlíme.

Konečně, oni přijímají svůj dar kněžství od nejvyššího a věčného kněze Ježíše Krista. Jeho svátek se v církvi slaví ve čtvrtek po slavnosti Seslání Ducha Svatého, a tedy před další velkou slavností Nejsvětější Trojice. Můžeme tak v blízkosti slavení těchto velkolepých tajemství naší víry lépe pochopit, že kněz byl zrozen v lůně Nejsvětější Trojice, jak sdělil Ježíš blahoslavené Conchitě. (str. 7-9) A právě pro svůj tak vznešený původ je kněz postaven před náročnou skutečností, že by neměl zklamat. Jak toho dosáhne? Odpověď blahoslavené Conchitě opět dává sám Ježíš: Kněz nezklame, jestliže je ukřižovaný z lásky k Ježíši ve svých povin-

nostech, ve svém chování, ve svých vztazích, ve svém jednání, v důvěrnosti s ním, když zapomíná na sebe ve svém úsilí oslovit v sobě, v duších onu nevýslovnou Trojici, ze které vyšel a ke které směřuje. Je pak mnohem zřejmější, co znamená, že kněz musí být žijící Hostií, v níž se uskutečňuje Ježíšova přítomnost, kdy kněz jakožto Hostie je přetvářen v Ježíše. Jak vznešené! A jak musí d'ábel zuřit, když se to knězi daří v plnosti uskutečňovat!

Žel, mezi Božími služebníky najdeme i takové, kteří zklamali, a to fatálním způsobem. Každé takové selhání je třeba odsoudit, vždyť je to d'ábelský hřích a způsobuje těžká zranění, která se neuzdravují snadno a rychle, jak by si asi většina lidí přála. Jak říká olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner, je třeba změnit mnohé věci, aby se předešlo dalším selháním. (str. 11-12) A je to záležitost celé společnosti, především křesťanských rodin, kde zodpovědná výchova zralých osobností může být počátkem duchovní proměny nejen katolické církve, ale v důsledku i celé lidské pospolitosti. Podporujme ji tedy svými modlitbami!

A vzývejme Ducha Svatého ve všech nastíněných potřebách, aby nás, všechny křesťanské rodiny i katolickou církev vedl cestami, které dává Bůh. Veni Creator Spiritus!

Daniel Dehner

Dnes slaví církev své narození a u této slavnosti nesmíš chybět. Nechej se od Ducha Svatého zavést do Jeruzaléma, abys tu s jeho pomocí znovu prožil rozhodující událost dějin spásy i dějin světa. Pros jej, aby sis z dnešní slavnosti odnesl hlubší a přesvědčující poznání místa a úkolu, jaký pro tebe stanovil v tomto nejvznešenějším organismu.

Oživující Duch dává tělu církve vždy v pravý čas to, co potřebuje, jak se o tom můžeš přesvědčit již v době jejího prvopočátku. Ve Svatém městě jsou v tento den shromáždění poutníci z celého světa. Zatím ani netuší, jak nesmírná je ona nečekaná milost, která je pro ně uchystána. Duch Páně všechny obdivuhodně svolal k Večeřadlu, aby jim oznámil spasitelnou zvěst o zmrtvýchvstalém Mesiáši. Připravil si k tomu sbor apoštolů, jak to Pán přislíbil, a viditelně je naplnil svým žarem, aby přesvědčivě promlouvali k velkému zástupu z nejrůznějších národů. Jak jinak se to může stát, než když tito první posluchači uslyší radostnou zvěst každý ve své vlastní řeči! Jestliže tě udivuje, jak tito nevzdělaní rybáři rázem ovládají neznámé jazyky, je tu jen jedno vysvětlení: je to tím, že tu nikdo z nich nemluví sám za sebe, nýbrž tak, jak jim Duch dával promlouvat.

Celé velké shromáždění nad tím oprávněně žasne a vůbec nechápe, *co to má znamenat*⁽¹⁾. Avšak jsou tu i takoví, kterým je zatěžko připustit, že se stali svědky velikých Božích skutků, a myslí si, že si pomohou ze svých rozpaků, když se budou Kristovým svědkům ke své vlastní škodě vysmívat. Ale mužové z Galileje, neohrožení hlasatelé radostné zvěsti, jsou v tomto případě nástrojem Božího Ducha, který je mnohem mocnější než sám hukot jeho vichru. Síla jeho milosti se nedá zastavit a najde si svou cestu ke všem, *kteří si povolává Pán náš Bůh*⁽²⁾. Ti mají v srdci i na rtech nakonec jedinou správnou otázku: *Bratři, co máme dělat?* Je to otázka, která by měla stále zaměstnávat i tebe.

Odpověď apoštolů je adresována nejen zde přítomným, ale všem budoucím pokolením: Je třeba se *obrátit, a tak se zachránit z tohoto zvráceného pokolení*⁽³⁾, které ne-

dokáže překročit svou povýšenou skepsi a ještě se v ní utvrzuje tím, že dává průchod svému pohrdání.

Vidíš, jak rychle roste zástup těch, kteří naopak pod vlivem Ducha již při tomto prvním hlásání s radostí uvěřili?

Podívaná, které jsi svědkem, překračuje všechno očekávání. Ještě před několika dny se všichni ti, kteří patří k Ježíši z Nazareta, skrývali ze strachu za zavře-

nými dveřmi. Duch Boží však dnes naplnil svým hukotem nejen horní síň, ale celé město. *Kvas vykynul*⁽⁴⁾ a už ho nikdo nezastaví. Již dnes bude před Večeřadlem pokřtěno veřejně *na tři tisíce duší*⁽⁵⁾.

Uznej sám, že to, co se tu děje, může se opravdu uskutečnit *jen pod vlivem Ducha Svatého*. Před lety v tichu nazaretského domku vzešel z téhož Ducha v lůně panenské Matky tělesný život Syna člověka. Dnes za hukotu vichru nastává druhé vtělení. Moc Nejvyššího zastínila Večeřadlo a z Ducha Svatého počato se tu rodí Kristovo tajemné tělo, které silou Ducha poroste až do skonání věků. Ve všech jeho údech koluje jeden a tentýž život; každý z nich musí s Pavlem vyznat: *Nežiji již já, ale žije ve mně Kristus*.⁽⁶⁾

Oživující Duch nepřestává těmto živým údům Kristova těla rozdělovat své obdivuhodné *rozmanité dary*, tak jako je dává apoštolům v tuto chvíli, kdy je zapotřebí promluvit ke shromážděným, každému v jeho řeči. Je tu však podmínka, která stále platí: *Projevy Ducha jsou jednotlivcům dány k tomu, aby mohli být užiteční*. Ani tvoje spoluúčast na životě z Ducha Svatého nesmí zůstat na úrovni živoření, nýbrž jako skutečně živý a zdravý úd máš žít tím, že se na výsost aktivně účastníš na přijímání a předávání života, a to v plné podřízenosti životodárnému Duchu. Čím lépe s úžasem poznáváš, jak se moudrost Stvořitele projevuje v obdivuhodné souhře všech složek biologického těla, tím pokorněji se musíš sklonit před působením životodárného Ducha a otevřít se jeho vedení, abys byl platným údem božského těla, do kterého jsi byl ve křtu přivtělen.

Jestliže se ti zdá, jako by časem mimořádné, a přece řádné projevy Ducha pomíjely, pak to není proto, že by se byl ten-

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 2,1-11

Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přičene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali: „Ti, co tak mluví, nejsou to všichni Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřtinu? My Parthové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kappadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a libyjského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, Kréťané i Arabové: slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“

Dokončení na str. 5

to *Pramen živý*⁽⁷⁾ během doby vyčerpal, ale proto, že údy zmalátněly, a to se stává především tehdy, když si myslí, že už dostatečně vospěly a že už samy nejlépe vědí, čeho je zapotřebí, takže ani nevidí, že neslouží Duchu a Tělu, ale samy sobě.

O jaké dary je dnes třeba usilovat, abychom v dnešním světě byli opět užiteční druhým? Zdá se, že posluchače dneška neosloví pouhá výmluvnost ani cizí řeč. Je třeba *usilovat o dary lepší*⁽⁸⁾. Svět potřebuje příklad charismatické lásky, která *nemyslí na sebe, všechno vydrží a nikdy nepřestává*⁽⁹⁾, sebeobětující činné lásky, která jde jako láska Pána a Hlavy *až do krajnosti*⁽¹⁰⁾. Pane, *sešli nám svého Ducha a obnov tvárnost země!*⁽¹¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Lk 1,29; ⁽²⁾ Sk 2,39; ⁽³⁾ srov. Sk 2,40;

⁽⁴⁾ srov. Mt 13,33; ⁽⁵⁾ srov. Sk 2,41; ⁽⁶⁾ Gal 2,20;

⁽⁷⁾ hymnus *Veni Creator Spiritus*;

⁽⁸⁾ srov. 1 Kor 12,31; ⁽⁹⁾ 1 Kor 13,5.7-8;

⁽¹⁰⁾ Jan 13,1; ⁽¹¹⁾ srov. Ž 104,30

Seslání Ducha Svatého

Mladá žena přišla na faru a stěžovala si na svoje manželství. Je v manželství tak nešťastná, že teď velmi lituje toho, že se vůbec vdala. Nenávidí ji nejen tchyně, tchán, švagrová, ale dokonce i manžel. Tak vroucně ho milovala a tolikrát z jeho úst slyšela ujištění o jeho lásce, ale je zklamaná. Před svatbou jí slíbil, že ji učiní šťastnou a nyní dělá vše pro to, aby ji učinil nešťastnou. Vždy si svoje manželství představovala jako kus nebe a teď ho prožívá jako peklo, které už nedokáže dále snášet, proto se přišla poradit, co by měla udělat, aby se v její rodině aspoň něco změnilo. Kněz jí klade otázky: „Modlili jste se k Duchu Svatému před tím, než jste se rozhodli uzavřít manželství?“ – „To ne,“ zněla odpověď nešťastné ženy.

„Teď, když už žijete v manželství, modlíte se k Duchu Svatému?“ – „Ne, vždyť jsem nikdy neslyšela, že by se mělo modlit k Duchu Svatému.“

„No vidíte, vy si přejete, abyste měli ve svém manželství lásku, abyste se navzájem milovali, a přitom úplně zapomináte na Dárce lásky, kterým je Duch Svatý. Je třeba vědět, že Duch Svatý je Lásky, která spojuje Otce se Synem tak pevně, že jsou tři božské Osoby jen jeden Bůh. A manželství je nebem pouze tehdy, když manžel a manželka jsou jedním srdcem, stejně smýšlejí a touží po tom totožném a chtějí toho společnými silami dosáhnout. A ta dvě srdce v manželství může spojit v jedno pouze Duch Svatý, který je Pramenem a Dárce každé pravé lásky. Ti, kteří chtějí mít ve svém manželství lásku bez Ducha Svatého, se podobají člověku, který by se chtěl ohrát ve studené místnosti bez jakéhokoli tepelného zdroje. To se nedá. Tak jako se bez tepelného zdroje nedá ohrát, tak v manželství nemůže být pravá láska bez Ducha Svatého.“

Žena poděkovala a odešla. Začala se vroucně modlit k Duchu Svatému. Proslila ho, aby ohrál její rodinu svou láskou. Asi o rok později se setkala s kně-

zem, kterému si tehdy stěžovala na svoje nešťastné manželství. Kněz se jí zeptal, jak se má a co její manželství? Změnilo se něco? Odpověděla mu: „Už není pravda, že mě někdy nenáviděl. Proto všem mladým, které připravujete na manželství, dejte tutéž radu, jakou jste dal mně. Ať vám to Pán Bůh oplatí!“

Jiný příběh. Svatá Jana Františka de Chantal byla vdaná za barona a narodilo se jim šest dětí, přičemž dvě brzy zemřely. Její manžel nebyl ideálním mužem, když si ho brala, ale přesto měla dobré manželství. Když se jí ptali, jak dosáhla toho, že je její manžel tak dobrý a její děti také, odpovídala: „Už před manželstvím jsem vroucně uctívala Ducha Svatého a v manželství to dělám ještě vroucněji.“ Tato světička prosila Ducha Svatého a ten ji vedl, aby se správně rozhodla pro manželství, a posilňoval ji, aby se na ně dobře připravila, a potom v manželství, aby spojil jejich dvě srdce v jedno milující srdce. A z tohoto milujícího srdce aby se přelévala láska na jejich děti, takže celá rodina se stala jedním milujícím srdcem. A toto dokáže s rodinou udělat jedině Duch Svatý.

Nebo další příběh. Dvě sestry jdou do školy. Mladší má sedm let, starší deset. Jsou veselejší než jindy, protože ráno přišel tatínek, kterého už dlouho neviděly. Něco jim i přinesl, ale největší radost měly z jeho přítomnosti. Mladší se pochlubila paní učitelce, která se jí zeptala, zda už zůstane u nich. Proč by neměl? A přesto když byla ještě děvčata ve ško-

le, jejich rodiče stáli před soudem, který po vyslechnutí obou stran vynesl rozsudek v tom smyslu: Protože manželství jmenovaných přestalo splňovat svůj cíl, porota se rozhodla prohlásit jejich manželství za rozloučené. O děti se bude starat matka a otcí se ukládá výživovací povinnost až do dospělosti dětí. Nakonec si ti, co si slíbili věrnost a lásku až do smrti, chladně podali ruce, ani se nepodívali do očí a rozešli se. Když se děti vrátily ze školy, jejich první otázka byla: „Kde je tatínek?“ Matka chladně odpověděla: „Šel k babičce.“

Velmi smutné jsou statistiky, které ukazují počet rozvedených. I když jsou ty statistiky jen čísla, skrývají se za nimi velké tragédie, jež se nedají čísly vyjádřit. Jsou to tragédie zklamaných srdcí, zklamaných dětí a rozvrácených rodin. To si uvědomují i vlády jednotlivých států a snaží se o různá opatření. Zřizují různé psychologické, předmanželské a manželské poradny. Ty sice sehrávají určitou roli, ale ne vždy přinášejí žádaný výsledek. To dokazují také psychiatrické léčebny a nápravné ústavy pro mladistvé. Dnes se dost často zapominá na jednu poradnu, která vždy přináší žádaný výsledek, a tou je poradna Ducha Svatého. Vždyť manželství se rozpadají pro nedostatek vzájemné lásky. Pramenem a Dárce lásky je právě Duch Svatý.

Tak jako je člověk stvořen k obrazu Božímu, tak rodina je vždy obrazem Nejsvětější Trojice, kde jsou Otec a Syn podstatně spojeni láskou třetí božské Osoby – Ducha Svatého. Křesťan už tu na zemi má mít účast na trojjediném životě Boha. Pán Ježíš nám i řekl, co je nezbytnou podmínkou toho, aby člověk měl účast na trojjediném Božím životě, když pronesl: „Miluje-li mě někdo, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a uděláme si u něho příbytek.“ (Jan 14,23) Tedy tou nezbytnou podmínkou je zachování jeho slova – jeho přikázání. Pokud se v rodině šlape po Božích přikázáních, tak se tam šlape i po osob-

ním a rodinném štěstí. Na tuto pravdu nás upozorňuje už svatý Pavel, když píše: „Což nevíte, že jste Boží chrám a že ve vás přebývá Boží Duch? Zničí-li někdo Boží chrám, zničí Bůh jeho. Neboť Boží chrám je posvátný a tím chrámem jste vy.“ (1 Kor 3,16-17) Zde je tedy má odpověď na otázku, proč jsou mnohé rodiny tak nešťastné. Neboť ti, kteří by měli být chrámem Ducha Svatého, se stali chrámem hříchu, chrámem ďábla. A ten se vždy postará o to, aby jeho služebníci byli nešťastní už i zde na zemi.

Římský vojevůdce Marcelus bojoval proti Sicílii. Zvítězil a na počest svého velkého vítězství chtěl postavit chrám dvěma bohyním - bohyni slávy a bohyni udatnosti. Ale kdosi moudrý ho upozornil, že není dobré, aby v jednom chrámě byly uctívány dvě bohyně, neboť když se bude uctívat jedna, ta druhá bude zanedbávána. Marcelus to uznal a upustil od svého úmyslu. A Pán Ježíš nás zase upozorňuje takto: „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům: buď bude nenávidět jednoho a milovat druhého, nebo se přimkne k jednomu a pohrdne druhým. Nemůže se sloužit Bohu i penězům.“ (Mt 6,24)

Mnohé rodiny si toto neuvědomují. Na jedné straně se hlásí k Pánu Bohu a na druhé straně se klanějí bohyni nemravnosti, náboženské lhostejnosti a bohyni jiných hříchů. A tam, kde se dá zelená hříchu, se nutně musí dát červená Bohu. Tak potom ze své rodiny vyhánějí Boha, Ducha Lásky, a zničí v sobě Boží chrám. A kdo zničí Boží chrám, toho Bůh zkázou postihne. A tato zkáza stíhá každou rodinu, která vyhnala ze svého středu Pána Boha.

Pro křesťanské rodiny je velmi důležité, aby se jejich členové modlili k Duchu Svatému a snažili se být jeho chrámem, neboť pouze on může přeměnit chlad v lásku, neštěstí v radost a peklo v nebe. Mnohým našim rodinám dnes toho hodně chybí, ale nejvíc jim chybí pravá láska, kterou může do jejich středu vnést pouze Duch Svatý - Pramen a Dárce pravé lásky. Bez něj není možné ani správně se rozhodnout pro manželství, ani dobře se na ně připravit, ani jej dobře prožít.

*Z Ludová čítanka na nedele
a sviatky 6/2003 přeložila a upravila -jk-*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - 1 Kor 12,3b-7.12-13

Jenom pod vlivem Ducha Svatého může někdo říci: „Ježíš je Pán.“ Dary jsou si ce rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha jsou však dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Jako tělo je pouze jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo, tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo - ať už jsme židé nebo pohané, otroci

nebo svobodní - všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.

Evangelium - Jan 20,19-23

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

O Otčenáši - Ať jsi kdekoli, vzývej Otce

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

V listech svatého Pavla sice nenacházíme text Otčenáše, ale jeho přítomnost vysvětluje z oné nádherné syntézy, která křesťanskou modlitbu shrnuje do jediného slova: „Abba!“, tatínku! (srov. Řím 8,15 a Gal 4,6)

V Lukášově evangeliu Ježíš plně uspokojuje žádost učedníků, kteří často vidali, jak odchází do ústraní a je pohroužen v modlitbě, a jednoho dne se rozhodli jej požádat: „Pane, nauč nás modlit se, jako i Jan naučil své učedníky.“ (Lk 11,1) A tehdy je Mistr naučil modlit se k Otci.

Vezme-li se do úvahy celek Nového zákona, je zřejmé, že hlavním protagonistou každé křesťanské modlitby je Duch Svatý. Nezapomínejme, že protagonistou každé křesťanské modlitby je Duch Svatý. Nikdy bychom se nemohli modlit bez síly Ducha Svatého. On se v nás modlí a podněcuje nás, abychom se modlili dobře. Prosme Ducha, aby nás naučil se modlit, protože on je protagonistou a uskutečňuje v nás opravdovou modlitbu. On dýchá v srdci každého z nás, Ježíšových učedníků. Duch nás uschopňuje modlit se jako Boží děti, jimiž křtem skutečně jsme. Duch nám umožňuje, aby naše modlitba sledovala „brázdu“, kterou pro nás vyhloubil Ježíš. Toto je mysterium křesťanské modlitby: milostí jsme vtaženi do dialogu lásky Nejsvětější Trojice.

Ježíš se modlil takto. Někdy se vyjadřoval způsoby, které jsou zajisté velice

vzdáleny textu Otčenáše. Pomysleme na počáteční slova 22. žalmu, pronesená Ježíšem na kříži: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (Mt 27,46) Může nebeský Otec opustit svého Syna? Určitě ne. Přece však láska vůči hříšníkům přivedla Ježíše až do tohoto bodu: až k prožitku opuštěnosti Bohem, jeho vzdálení, protože vzal na sebe všechny naše hříchy. Avšak i v úzkostném zvolání zůstává „Bože můj, Bože můj“. V onom „můj“ spočívá jádro vztahu s Otcem, jádro víry a modlitby.

Počínaje tímto zárodkem se proto křesťan může modlit v každé situaci. Může si osvojit všechny biblické modlitby, zejména žalmy, ale může se modlit také mnoha výrazy, jež vytryskly během tisíciletí z lidských srdcí. A nikdy nepřestávejme vyprávět Otci o svých lidských bratrech a sestřích, aby se nikdo z nich, zejména ti chudí, neocitli bez útěchy a podílu lásky.

Na závěr této katecheze můžeme zopakovat tuto Ježíšovu modlitbu: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci ukryl před moudrymi a chytřými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo!“ (Lk 10,21) K modlitbě se musíme umenšit, aby k nám vešel Duch Svatý a vedl naši modlitbu.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan*

Svatý Bernard z Menthonu

První polovinu června uzavírá v liturgickém kalendáři svátek patrona alpinistů sv. Bernarda, jehož jméno bude možná někomu evokovat bernardýny. Skutečně s nimi souvisí, dostali jméno po něm. Svátý Bernard se vedle mocného duchovního působení totiž stal i zakladatelem záchranné služby.

Bývá též nazýván sv. Bernard z Aosty, případně z Mont Joux. Tak či onak, narodil se někdy kolem roku 996 (někde se uvádí rok 923, ale to se nezakládá na pravdě) v aristokratické rodině v savojském Menthonu. Mezi jeho příbuzné patřila kupříkladu burgundská královna Ermengarda. V šlechtických rodinách bylo zvykem již předem určit potomkům jejich životní dráhu. Rovněž Bernardovi vytyčili rodiče tu jeho, když mu vybrali nevěstu odpovídající jeho stavu.

Bernard se však vzepřel tomuto jejich plánu, svou cestu viděl jinde. O jeho dětství nevíme absolutně nic, až z doby dospívání máme zmínky o tom, že studoval v Paříži filosofii a právo. Je docela možné, že právě studium ho přivedlo k rozhodnutí, že nezaloží rodinu, ale že místo toho bude sloužit mnohem větší rodině – církvi svaté. Odebral se do údolí Aosta v novarské diecézi, ležící v severovýchodní Itálii, kde zamýšlel toto poslání naplnit. Dokonce prý utekl oknem věže, v níž ho jeho otec věznil, aby ho „přivedl k rozumu“.

Své poslání plnil Bernard v této horské oblasti dlouhá léta jako jakýsi potulný kazatel-misionář, od jisté doby jako arcijáhén, a v této funkci novarskou diecézi jménem biskupa de facto řídil. Nesmíme si představovat poměry, jaké jsou v těchto místech dnes, či lépe řečeno, jaké tam panovaly ve středověku. V 11. století to byla oblast stále ještě proniknutá pohanskými kultury a modloslužebníky, kteří se šířícímu se křesťanství bránili, leckdy i dosti zuřivě. On i název jedné z hor, Mont Joux čili Jovišova hora, svědčí o tom, že pohanský kult zde byl zakořeněn již dlouhá století před Bernardovým pobytem – vždyť Joviš čili Jupiter byl nejvyšším z římských bohů.

Bernard nepočítal s tím, že se k němu po prvním setkání pohnou zájemci o křesťanství, ale byl obrněn trpělivostí a důvěrou v Boží pomoc. K potulnému pastýři sice nepřicházela celá stáda, ale jednotlivé ovečky, které v jeho promluvách nacházely ozvěnu věčné pravdy. Samozřejmě se ne-

vi, kolik bloudících přivedl k Cestě, kolik „stých ztracených“ ovcí přinesl na svých ramenou do Ježíšova ovčince, za ty roky jich bylo určitě hodně, ale i kdyby to byl jeden jediný člověk, byl by Bernardův život záslužný. S každým dalším konvertitou pak jeho život nabíral na záslužnosti. Zakládal i školy, ve kterých vyučoval děti, vedl katecheze pro dospělé. Zároveň v duchu clunyské reformy bojoval se zlořády kléru, jako bylo svatokupectví anebo ignorování potřeb věřících. Spoustu sil vyčerpal při těchto pútkách s lidskou malostí a chamtivostí oděnou do kněžské sutany. Ohledně jeho působení je výmluvným svědectvím jedna z pozdějších modliteb: „*Ó svatý Bernarde, tys zde zničil peklo a vytvořil nebe.*“

Svatý Bernard však svou pozornost zaměřil ještě jedním směrem. V roce 1049 založil útočiště a hospic pro poutníky všeho druhu, kterých značně nebezpečným alpským průsmekem z dnešního švýcarského kantonu Valais kolem hory Mont Joux a údolím Aosta procházela pěkná řádka. Průsmek nacházející se v nadmořské výšce 2473 m n. m. byl znám již v dobách starověku a vyžádal si nemálo obětí, dodnes je po většinu měsíců v roce zasypan sněhem. Podle některých historiků právě tudy táhl Hannibal na Řím a přišel zde o tisíce mužů. Dnes se jmenuje po světcích, o němž hovoříme – říká se mu Velký Svatobernardský průsmek. Velký proto, že existuje i Malý Svatobernardský průsmek, v němž sv. Bernard z Menthonu založil o něco později druhý útulek pro vysílené poutníky.

Šlo vlastně o první horskou záchrannou službu vůbec. Nebyl na ni samozřejmě sám. Ve shodě se Svatým stolcem se obou útulků ujali augustiniáni, kteří zde později vystavěli klášter a v jejichž stanovách stojí, že od listopadu do května mají „*vycházet vstříc poutníkům severním a jižním směrem*“. Ve zmiňovaných útulcích nešlo jen o obyčejné záchytné body, nýbrž o útočiště, v němž se bratři augustiniáni o putující ve všech směrech postarali. Se jménem otce zakladatele záchranné služby jsou spoje-

ni i bernardýni, které augustiniáni mniši nejpozději od 12. století cvičili, aby jim pomáhali ve vyhledávání i zachraňování pocestných. Dali jim pak jméno po ctihodném šlechtici z Menthonu.

Stojí určitě za zmínku, že od 17. století, kdy se začaly vést záznamy ohledně zachraňování zbloudilých, vysílených, zraněných či lavinou zasypaných osob mířících přes oba průsmeky z Itálie do Švýcarska a naopak, se augustiniánským „strážným andělem“ podařilo v průběhu dalších tří století zachránit více než 2 500 lidí – dlouho, předlouho jen s pomocí bernardýnů a primitivních nástrojů, „jen“ s heroickou obětavostí a nasazením vlastního života. Přes Alpy tehdy procházelo na 15 000 lidí ročně a snad pouze 3–4 ročně v průsmecích zůstali pod lavinou nebo umrzli... Údaje vcelku srovnatelné s těmi dnešními...

Svatý Bernard zemřel v roce 1081 v Novare na cestě z Pavie, když se z tohoto města vracel ze schůzky s římským králem a budoucím císařem Jindřichem IV., jehož se snažil přesvědčit, aby zanechal svého odboje vůči papeži Řehoři VII. a nezůstal uvězněn pod lavinou vlastní ctižádosti. Světec odešel k Pánu 12. června. Byl pochován v novarském klášteře sv. Vavřince, odkud byly později jeho ostatky přeneseny do místní katedrály.

Jako o světcích se o Bernardovi mluvilo ihned po jeho smrti, v roce 1123 jej dokonce prohlásil za svatého biskup Richard z Novary, oficiálně mu tento přídomek přiřkl až v roce 1681 papež Inocenc XI. V roce 1923 jej jiný Kristův náměstek – Pius XI. – velice rád prohlásil patronem alpinistů, k nimž, jak známo, sám patřil. V liturgickém kalendáři je sv. Bernard, jenž je také patronem lyžařů, horských záchrannářů a turistů, připomínán 15. června, tj. v den pohřbu.

V ikonografii je sv. Bernard z Menthonu znázorňován v benediktinském hábitu, poznáte ho podle neodmyslitelných atributů, jimiž jsou: kříž ve tvaru hole, alpská hůl, bernardýn, lyže, sekyrka, satan v řetězech nebo se čtyřmi hlavami.

Vyvolený od věčnosti v Kristu Ježíši, v lůně Trojice

Úryvek z knihy

Pán Ježíš o svých kněžích

**Je to láska,
co v Otci zplodilo kněze**

Aby se uskutečnil ideál, který měl můj milovaný Otec o mých kněžích, bylo zapotřebí působení Ducha Svatého jako mocné a nenahraditelné síly. Jen On a jedině On může obnovit tvář země a spojit srdce se Slovem, protože Duch je nevýslovné pouto lásky mezi Otcem a Synem: je to On, kdo sjednocuje Církev, protože On sjednocuje v lásce Trojici. On sjednocuje, protože je Jednota, a je Jednota, protože je Láska.

Láska je to jediné, co sjednocuje, zjednodušuje, posvěcuje, smiřuje, objímá, upevňuje vzájemná pouta a srdce.

Duch Svatý je Svatý právě proto, že je Láska, a protože je Láska, soustřeďuje se v něm svatost tří božských Osob, a proto představuje blaženost panující mezi Otcem a Synem.

Láska je ona božská radost, která tvoří nebeskou blaženost a činí Otce i Syna věčně šťastnými. Láska je osa, která hýbe celým světem. Jen člověk ji znehodnocuje a falšuje. Láska je hybná síla Církve a svátostí. A také kněze zplodil Otec z lásky, protože celá Trojice je jedné podstaty a jedné vůle bez počátku: Láska plodí kněze, a kdyby nebyli zplozeni v myslí Otce od věčnosti, zrodili by se z láskyplného a bolestného tlukotu mého Srdce na kříži.

Jestliže tedy má kněz tak vznešený původ, že se zrodil v ničem menším než v milujícím lůně Trojice, má nevyhnutelnou povinnost podobat se Trojici, zvláště v Jednotě. A protože Církev je stvořena pro něho v Jednotě, má v ní vdechovat a pít Jednotu a ztotožňovat se s vůlí, kterou projevují představení, tj. papež a biskupové, na nichž jakožto kněz závisí.

Kněz musí napodobovat Otce a i on má být otcem v nejčistší plodnosti a lásce vůči duším, se všemi kvalitami otce ve shodě s Otcem, v jehož myslí byl zploden.

Má napodobovat Syna, kterým jsem Já, vtělené Slovo, má se přetvořit ve Mne. To znamená, že jde nejen o napodobování, ale má být mým druhým Já na zemi,

aby oslavoval Otce v každém úkonu svého života a Jemu dával duše pro nebe.

A musí napodobovat Ducha Svatého a být láskou, rozlévat lásku, působit, aby se duše zamilovaly do lásky; naplněn láskou, proniknut láskou, má šířit svědectví Slova skrze lásku a sjednocovat všechny duše v Trojici, která je plně láskou se všemi nekonečnými důsledky, které z toho plynou.

Jednota: solidarita v soudech, úsudcích, názorech, sjednocovat v Trojici všechno, rozum i srdce.

Těmito sděleními, která dnes vyvěrají z mého Srdce, požadují toto všechno, abych tak poskytl lék na všechny nedostatků, které v tomto směru existují.

Chci, aby moje Církev zazářila svatostí kněží, shodnou s ideálem mého Otce a s nejsvětějším a nejdokonalejším příkladem Trojice. Chci, a to zdůrazňuji ještě jednou, radikální změnu v mé Církvi pro spásu mnoha duší, které na to čekají.

Žizním po tom, abych byl milován a napodobován tak, jak se sám dávám a sdílím. Chci vzdát slávu svému Otci, rozkoši mého Srdce, skrze kněze a biskupy přetvořené ve Mne. (CC 362-382)

**Otci se od věčnosti zalíbilo,
aby viděl v každém knězi
svého milovaného Syna**

Když Otec od věčnosti bez počátku zplodil Syna, zplodil spolu s Ním v určitém smyslu i kněze. Odtud plyne duchovní plození, v určitém smyslu božské, které vychází z plození věčného Velekněze, který je zplozen z Ducha Svatého.

Otci se od věčnosti zalíbilo vidět v každém knězi svého milovaného Syna, a proto si je tak zamiloval. Otec reflektuje sám v sobě své dokonalosti a své vlastnosti a Syn jako nastavené zrcadlo odráží všechny dokonalosti, krásy a všechny touhy Otce. Světlo, které osvěcuje všechny tyto dokonalosti, je sám Duch Svatý, protože je Láska, a je Láska, protože je Světlo.

V tomto zrcadle, ve Slově osvětleném Světlem, kterým je Duch Svatý, se Otec usmíval, když uvažoval o svých svatých kněžích, v Ném zplozených a přetvoře-

ných v Toho, kterého nanejvýš miluje, ve Slovo, které miluje všechny věci.

Mohla tedy kněžská povolání mít původ vznešenější, světější, dokonalejší, než když jsou plozena od věčnosti z Otce ve stejném plození jako Slovo, které Ho odráží v celém jeho jasnosti, celé jeho čistotě a v síle jeho nekonečného Božství?

V Bohu je budoucnost přítomná a Otec viděl Slovo, jak

se odráží v Církvi, a viděl, jeden po druhém, všechny stupně církevní hierarchie, jejímž počátkem na zemi je kněžství, ale jejímž božským počátkem je Nejsvětější Trojice, ze které vychází.

Proč? Pro lásku, protože jeho láska je větší než všechno, všechno objímá, všechno si podmaňuje, všechno překračuje; protože láska je Bůh, protože jeho láska je nekonečná, protože k jeho bytí patří darovat sebe, sdělovat sebe, rozlévat sebe; aby tak duše, obrazy Trojice, sama Trojice přitahovala, duše, které miluje nekonečnou vášní, vášní samotného Boha. Proto Otec dal svého Syna, aby je spasil, aby se tak odlesk Trojice, který každý člověk v sobě nese, vrátil k samotné Trojici.

K tomu cíli založil svou Církev a dal kněžím tak vznešený původ: samotné lůno Otce, aby chránili, vychovávali a zachraňovali duše. Proto jsem přišel na svět, aby Mě poznali, napodobovali můj život, moje ctnosti, mou lásku k Otci, oslavovali Trojici tím, že k Ní budou přivádět svaté duše, a obnovovali tak z Božství to, co duše v sobě mají božského: dech Nejvyššího, obraz Trojice, nesmrtelný odlesk samotného Boha.

Proto jsou duše tak drahocenné, protože vycházejí z Trojice, aby se k Ní vrátily a věčně Ji oslavovaly, to je jejich cíl.

Ale ke spáse a posvěcení duší ve vhnání jsem stvořil své kněze: zplozené z Otce, oni se zrodili v mém Srdci z lásky, tj. z Ducha Svatého.

Byli od věčnosti zplozeni v intelektu mého Otce; a když se Slovo stalo tělem, v jeho Srdci se narodila Církev. V tomto svatém žeburu mají kněží svůj původ, od věčnosti předvídaný. Ale jeho skutečným počátkem byla moje oběť na kalvářském kříži ve stínu Marie.

Jak bych mohl nemilovat božskou vášní, láskou samotné Trojice, své kněze, kteří byli takto zplozeni a takto se zrodili v mém Srdci? A jak by na ně Otec mohl pohlížet jinak než se stejnou něžností, s jakou se zhlíží ve Mně? A jak by mohl netoužit, aby se připodobnili vtělenému Slovu ve ctnostech, v Kříži, když je nese ve své Duši? A Duch Svätý, který je Duší Církve, který je jakoby duší lásky, jak by mohl nechtít mít tyto kněze dokonalé, sobě podrobené, chránit je ve svém nitru, přivádět je do styku se svými dary a rozšiřovat jejich schopnost mít Ducha Svatého?

Jak by mohla Trojice nemít právo, aby je viděla svatě a dokonale, když mají odrážet svůj božský původ, když jsou zrozeni v mém Srdci, když mají do nebe nejen přijít, ale mají ho zalidnit? Oni mají plodit duše pro nebe, mají přinášet samotnému Božství to, co mají v sobě božského, samotné Trojici to, co mají z Trojice, a mají zabraňovat tomu, aby tyto nesmrtelné poklady neupadly do bláta.

Nebe není nic jiného než rozšíření Nejvyšší Trojice, rozšíření lásky v samotné lásce. Každá láska se má vrátit k lásce, ke svému středu. Každé vybočení člověka spočívá v tom, že zapomněl na tuto božskou lásku, že ji nahrazuje žádostivostí, a tak se vzdaluje od oné lásky, kterou má přivést k jejímu středu, kterou má přivést zpět do nebe.

Duše vytryskly z Trojice a pro svou věčnou radost mají žít v Trojici, na zemi i na nebi. To je důvod, pro který byla stvořena Církev, a ke stejnému cíli, tj. aby přiváděly duše k Trojici prostředky, které k tomu obdržely, byli zplozeni kněží.

A jestliže každá duše má žít v Trojici, aby se k Ní vrátila, čím spíše kněží? Duše jsou jakoby expanzí Trojice, která je jejich nebem již zde na zemi, a musí být tedy respektovány a milovány pro to božské a nesmrtelné, které mají v sobě.

Kněží jsou částí stvoření, která je obdarována většími charismaty, utvořena s větší láskou a milována s větším zalíbením; musí tedy odpovídat tomuto vyvolení Troji-

ce, přetvořit se ve Mne ukřižovaného, protože jen síla Kříže není nikdy neplodná.

Všechno může zklamat, ale nikoliv kněz, jestliže je ukřižovaný z lásky ke Mně ve svých povinnostech, ve svém chování, ve svých vztazích, ve svém jednání, v důvěrnosti se Mnou, který zapomíná na se-

be ve svém úsilí oslavit v sobě, v duších onu nevýslovnou Trojici, ze které vyšel a ke které směřuje.

Je tedy jasný ideál, který má můj Otec pro každého kněze, že totiž má reprodukovat Mne? Je jasná horoucí touha Ducha Svatého stále více posvěcovat tato srdce? Je jasný cíl lásky, který spočívá v horoucí touze po radikální změně, která se

má uskutečnit ve všech kněžích pro dobro duší, Církve a světa a k slávě Trojice? (CC 49,347-358)

V myslí Otce

Kněží od věčnosti existovali v myslí Otce, v nehlubším nitru Syna a v nekonečné lásce Ducha Svatého. (CC 52, 377)

Moje láska předcházela jejich lásku

Jen zvrácené srdce odporuje volání božské lásky. Člověk je láska, protože ho formoval ten, který je Láska. Duše, která dává formu tělu, nese v sobě podstatu lásky, protože vyšla z Boha a k Bohu se má vrátit. Dokonce i to, že ji země přitahuje a nabízí jí svá potěšení, vyplývá ze skutečnosti, že cítí prázdnotu, kterou však může naplnit jedině Bůh.

Jestliže se lidé nebrání, když se jich dotkne horečka lidské lásky, jak se mohou bránit, když se jich dotkne horečka lásky božské?

To je to, co právě hledám těmito svými důvěrnými sděleními: získat všechny mé kněze láskou, která je podstatou mé Podstaty; získat je silou této nekonečné lásky, nepochopitelného zalíbení, které Mě přimělo, abych si je vyvolil pro sebe. Protože nebyli schopni vyvolit si Mne, moje láska předešla jejich lásku. A také dříve, než jsem jim dal život a s ním kněžské

povolání, aby byli ve službách mé Církve, můj Otec již od věčnosti je počal ve své mysli s jedinečným vyvoláním, s pohledem věčné otcovské lásky. Již v tomto počátku bez začátku viděl Mne v kněžích a kněze ve Mně.

Tyto události se pak uskutečnily v čase, který se naplnil, protože Bůh je sám řád, který se ani neopoždí, ani nepředbíhá. Jedná vždy vhodně ve všech věcech, v každé době a v každé duši. V Bohu je všechno přítomné; toto je jedna z jeho podstatných radostí, která náleží jen Jemu. Protože z dobra i zla, jak člověk nazývá příznivé a nepříznivé události, Bůh vždy čerpá slávu pro sebe samého a dobrodiní pro duše, protože On je Dobro samo.

Člověk není schopen proniknout do jeho nekonečných myšlenek, protože je omezený, ale Bůh řídí svět a události; a to, co je pro člověka konec, to je pro Boha přítomný počátek a On je oslavován v každé věci.

Mou vůli je spasit duše za každou cenu. Nezískal jsem snad již nebe za cenu své Krve a svých nekonečných zásluh? Nedal jsem snad svůj život, aby měly nadpřirozený život a měly ho v hojnosti v mé Církvi a v jejich svátostech? Víc než pro kohokoliv jiného jsem se obětoval pro kněze, kteří měli být v čele v plození duší skrze své duchovní otcovství.

Duše jsou tak drahocenné! Moji kněží mají věnovat této věci velkou pozornost a věnovat se jim, aby je přetvářeli a sloužili si přitom, jak jsem řekl na začátku, velkou zbraní božské lásky, které nic nemůže odolat.

Ale aby kněží mohli darovat lásku, musí láskou přetékat; a nebudou schopni touto láskou naplnit zcela své srdce, jestliže se nepřetvoří ve Mne, který jsem Láska.

Když jsou moji kněží naplněni láskou, co jiného by rozdávali než lásku? Lásku ke Mně a lásku mezi sebou, svatou lásku ke Mně a k druhým duším tím, že je sladce přivádějí ke Mně? To je jejich úkol. Nikdy, za žádných okolností nesmí kněží jednat s dušemi s tvrdostí. Kdo je pozornější, čistší, jemnější než Já, kterého oni představují? (CC 52,2-7)

Otec hledá kněze ve Mně a Mne v kněžích

Jistě, Já jsem Bůh, ale jsem také člověk, chtěl jsem na sebe vzít lidskou bídu,

abych ji usmířil; chtěl jsem trpět jako člověk, plakat jako člověk, být hluboce dojat stejnými bolestmi i radostmi jako člověk. A proto i když jsem v nebi, umím děkovat, umím cítit a být dojatý. Já dokonce zakouším ve svém Srdci, ve své duši, v celém svém bytí sublimovanou a zbožštěnou lidskou citlivost.

Tím, že jsem přijal lidskou přirozenost, přijal jsem také lidskou lásku, takže v mých žilách proudí lidská krev a pociťuji ve svém Srdci bratrství s člověkem. Protože mám dvě přirozenosti, božskou a lidskou, spojené mezi sebou, styk s Božím Slovem zbožštil člověka a osvobozuje ho od toho, co je pozemské, aby toužil po nebi.

Proto jsem mezi všemi lidmi vybral ty, kteří mají být moje druhé Já, aby pokračovali v poslání, pro které jsem sestoupil z nebe, to je přivést k Otci to, co od Něho pochází: duše, aby Ho navěky oslavovaly.

Pro svůj božský původ v lůně Otce a pro své bratrství se Mnou v lůně Panny Marie jsou moji vyvolení a milování již zde na zemi mnohem více než budou v nebi. Otec je hledá ve Mně a Mne v nich; a jestliže tak velice miluje Církev, je to pro jeho Slovo, a jen pro své Slovo poslal Ducha Svatého, aby byl její duší a jejím životem. A jestliže mezi všemi smrtelníky si nade všechny zamiloval své kněze, je to také pro jeho Slovo, protože On v nich nevidí množství kněží, ale jen

jednoho Kněze, druhého Mne, vidí je ve Mně, v Trojici.

Nuže, aby Otec mohl vidět ve všech kněžích jen jednoho Kněze ve Mně, je jasné, že jejich podoba se Mnou musí být dokonalá. A jak se to může stát? Skrze přetvoření ve Mne, skrze vnitřní podobnost s mojí Matkou; jejími syny jsou oni více než kdokoliv jiný.

Jak veliká je důstojnost kněze! Jaké jedinečné výsady jsou mu uděleny v síle božského původu jeho povolání – skrze božský kněžský zárodek, který spolu se Slovem a skrze Slovo vložil Bůh do lůna Marie Neposkrvněné; požehnaný kněžský zárodek, který ve Mně, jediném věčném Knězi par excellence, od něhož pocházejí všichni kněží, kteří skrze své přetvoření ve Mne mají být se Mnou jen jedna věc – v dokonalé jednotě Trojice!

Byl to ideál mého Otce udělit jim tak vznešený původ, to byla úroveň jeho věčně prekoncipované vůle o plodnosti Církve: rozmnožovat své jediné Slovo v kněžích, aniž by Ono ztratilo svou jednotu s Otcem a Duchem Svatým, a souhlasil, aby všichni kněží byli jedno se Mnou. Tak jako v Eucharistii jsem Já v každé hostii, v každé částice, tak jsem Já v každém knězi jako v tisíci kněžích. Oni budou jako jednotlivé způsoby, jako v hostiích, ale ve všech a v každém bude jen jedna podstata: totiž podstata Slova, které se v nich stalo člověkem.

FILM AVE MARIA!

Dvoudílný filmový dokument Jaroslava Šilara *Ave Maria!* se vydává po stopách Matky Boží napříč staletími. Děj snímku zavádí diváka na Turzovku (Slovensko), do Lurd (Francie), Fatimy (Portugalsko) a na další významná místa minulých i současných mariánských zjevení.

Připomíná historickou úlohu Panny Marie, která mnohokrát vyslyšela naléhavé prosby katolíků, např. k odvrácení morové nákazy nebo zastavení postupu mohamedánů (muslimů) do Evropy. Dokument obsahuje řadu zajímavých svědectví. Komentářem k filmu přispěl P. Filip M. Antonín Stajner.

Dokument vznikl ve společnosti ORF – *Filmová společnost ORFILM*. Je možné jej zhlédnout na internetu, např. na *YouTube* nebo na *www.orfilm.eu*.

Kněz musí být žijící Hostie, ve které se uskutečňuje moje přítomnost, nebo lépe, Hostie Já, přetvořený ve Mne, a všichni kněží světa musí tvořit jediného Ježíše. Ve skutečnosti On je Pánem, Zákondárcem, Hlavou tohoto mystického těla, kterým je Církev: On je to, kdo dává život a zachovává jej skrze Ducha Svatého ke slávě Otce. (CC 50, 198–203)

*Z knihy Conchita Cabrera de Armida:
Pán Ježíš o svých kněžích.
Přeložil PhDr. Lubomír Štula.*

*Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2010. Str. 35–42.*

P. Samir vybízí k rozlišování ve vztazích s islámem

Ve vztazích s islámem nelze zaměňovat politický a náboženský řád. Společná deklarace papeže Františka a imáma Al-Azhar o bratrství se situuje do politicko-sociální oblasti a nelze z ní vyvozovat závěry náboženského charakteru. Varuje před tím jeden z největších znalců islámu v katolické církvi, jezuitský profesor P. Samir Khalil Samir.

Egyptský jezuita a bývalý rektor Papežského východního institutu naznačil, že společná deklarace o lidském bratrství vznikla v kontextu pronásledování a fanatismu. Týká se politické sféry a kultury a jejím cílem je nastolení míru. Někteří jsou nicméně v pokušení nakládat s dokumentem neopod-

statněným způsobem. Šíří se mylné přesvědčení, že nastal čas jednoho lidu a jedné víry.

Otec Samir varuje také před vyvozováním věroučných závěrů z chvály náboženského pluralismu, která se v dokumentu objevuje. Je pravda, že člověk je ze své přirozenosti náboženský, ale nikoliv to, že by si Bůh přál mnoho náboženství. „Nevěřím, že by si Bůh přál islám nebo že by chtěl, aby každý den vznikalo nové náboženství,“ říká jezuitský islamolog. Zdůrazňuje, že pouze židovství a křesťanství povstalo z Boží inspirace. „Mohamed nikdy nečinil zázraky, aby někomu pomohl. Vedl války a dopouštěl se strašných věcí, které ne-

lze nazývat náboženstvím,“ připomněl profesor Samir.

Přiznává také, že jej zarazí dnešní móda, rozšířená mezi katolíky, připojovat se k prožívání ramadánu, který je mylně porovnáván s postní dobou. „To je vážná chyba. Mezi prvním a druhým je velká propast,“ říká egyptský jezuita. Varuje také před zvaním imámů do kostela. Jestliže my vnímáme takové pozvání jako projev bratrství, muslimové je považují za gesto podřízení a uznání nadřazenosti svého náboženství, varuje profesor Samir.

*Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
20. 5. 2019*

O kněžství

Jeden kněz nastoupil po své primici do farnosti na odlehlém místě v pohraničí, ke které patřilo mnoho obcí. Pastorační činnost byla velmi těžká a mezi věřícími nenašel ani trochu porozumění a pochopení. Dokonce na něj čekalo pokušení, aby opustil kněžskou službu. On však proti tomuto pokušení bojoval. Při desátém výročí od maturity měl se svými spolužáky sraz v Praze. Každý vyprávěl o tom, co dělá, jak se mu daří. I on povídal o svých těžkostech. Jeden z bývalých spolužáků, který byl zaměstnan v bance, mu nabídl pracovní místo a doplnil to slovy: „Ty, který jsi byl nejlepším žákem ve třídě, se teď zahazuješ někde v zapadlé vesnici? U mě budeš mít dobré místo, pěkný plat. Jen přijď co nejdřív.“ Pokušení sílilo. Už se rozhodl, že odejde, ale ještě měl mít s dětmi hodinu náboženství. Nechtěl je zklamat, proto šel za nimi s tím, že to bude jeho poslední hodina vyučování. Byl velmi smutný. Tělesně postižené děvče si toho všimlo, přistoupilo k němu, podalo mu obrázek a řeklo: „Nebuďte smutný: Já jsem vám ho vzala, když vám vypadl z knížky a teď vám ho vracím. Kolikrát jsem se na něj podívala, tolikrát jsem se za vás modlila. I nadále se budu za vás modlit.“ – „Ty se za mě modlíš?“ – „Ano.“ A tu se začaly ozývat dětské hlasy: „I já, i já.“ Všechny děti se hlásily, že se za něho modlí. Tu se kněz zamyslel. Ty děti se za mě modlí. Když bych je opustil, zůstanou samy, neboť kněží je málo. Byly bez kněze před mým příchodem a zůstanou bez něj i po mém odchodu. Zůstal tedy, protože viděl, že je tam potřebný. Za krátkou dobu ono tělesně postižené děvče zemřelo. Pohřbil je a potom často chodil na její hrob. Když měl příležitost, přinesl jí také květiny a vždy se u hrobu modlil. Nikdo nevěděl, proč tam chodí a proč se modlí. To věděl jen on, že to děvče mu zachránilo jeho kněžské povolání.

Trochu se zamyslíme nad kněžským povoláním. O každém duchovním povolání platí Ježíšova slova: „Ne vy jste si vyvolili mne; ale já jsem vyvolil vás...“ (Jan 15,16) Tedy tato slova platí i o každém knězi. Povolání je vážnou záležitostí, a to nejen pro povolání, ale i pro Boží

lid. Farnost je taková, jaký kněz v ní pracuje. Neboť jako cesta k Pánu Bohu vede přes Ježíše Krista, který je božským Prostředníkem, tak cesta k Ježíši vede skrze kněze, který je lidským prostředníkem. Dobrý kněz zavírá lidské srdce pro hřích a otvírá je pro Boha. Kněz je stavitelem mostů mezi nebem a zemí, na kterých se setkávají marnotratní synové a dcery se svým nebeským Otcem, který je vždy čeká. Kněz je zástupce Krista na zemi. Proto řekl: „Kdo vám naslouchá, mně naslouchá, kdo vás odmítá, mne odmítá, a kdo odmítá mne, odmítá toho, jenž mě poslal.“ (Lk 10,16) Svatý Jan Zlatoústý zase řekl: „Ten, kdo ctí kněze, ctí Ježíše. Kdo potupuje kněze, ten potupuje Krista, kterého kněz mezi lidmi zastupuje.“ A svatý Efrém zvolal: „Ó, jaký velký je úřad, který nám neuhodným svěřil Bůh!“

Proto, že kněz zastupuje Ježíše na zemi, musí se mu podobat, a to i v jeho potupě. Proto Kristus včas upozornil všechny kněze: „Jestliže vás svět nenávidí, vězte, že ke mně měl nenávisť dříve než k vám. Kdybyste byli ze světa, svět by miloval, co jeho jest; ale protože ze světa nejste, když vás mé vyvolení ze světa vyprostilo, proto vás svět nenávidí. Připomeňte si slovo, které jsem vám řekl: Služebník není větší nežli jeho pán. Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat; jestliže zachovávali mé slovo, i vaše budou zachovávat. Ale to vše vám učiní pro mé jméno, protože neznají toho, který mě poslal.“ (Jan 15,18-21) Nebo: „Vydají vás dokonce i vaši rodiče, vaši bratři, příbuzní a přátelé; některé z vás usmrtí a všichni vás budou pro mé jméno nenávidět.“ (Lk 21,16-17) Dokonce říká i toto: „Blahoslavení jste, když vás budou urážet, pronásledovat vás a vylhaně vám kvůli mně připisovat všemožné špatnosti. Radujte se a plesejte, neboť hojná bude vaše odměna v nebesích: tak pronásledovali již vaše předchůdce, proroky.“ (Mt 5,11-12)

Proč Krista nenáviděli a pronásledovali? A proč nenávidí a pronásledují jeho služebníky? Vždyť jeho učení je tak krásné a dokonalé, že mu není co vytýkat ani opravovat. Je božské a on nás na to upozorňuje, když říká: „Kdo je z Boha, slyší Boží slova; neslyšíte-li, znamená

to, že z Boha nejste.“ (Jan 8,47) Vždy je dost těch, kteří nejsou z Boha, proto bojují proti jeho učení a proti jeho hlasatelům, tak jako bojovali proti jeho Původci – proti Ježíši.

Bojovali, bojují a budou bojovat, nikdy se neuspokojí, protože Kristus hovoří pravdu a ta je jim nepřijemná. To vystihuje i tato bajka. Lev se chtěl pochlubit svým brlohem. Zavolal na návštěvu ostatní zvířata. První přišel vlk. Lev mu všechno ukázal a potom se ho ptal, jak se mu líbí jeho království. Vlč měl dobrý čich, proto řekl: „Máš tu všechno pěkně zařízené, ale máš tu zápach.“ Lev mu to neodpusťil a roztrhal ho. Přišel osel, který už věděl, co se stalo s vlkem. Když mu lev všechno ukázal, ptal se ho na jeho názor a osel pověděl: „Máš všechno krásné a pěkně ti to voní.“ Lev mu to též neodpusťil, bral to jako ironickou odpověď a roztrhal ho. Přišla liška, která už věděla o osudu prvních dvou návštěvníků. Všechno pochválila, a když se jí lev ptal, zda to tu voní nebo smrdí, liška odpověděla: „Viš, teď mám rýmu, tak nemůžu poznat, jestli je tu příjemná vůně nebo ne.“ Tak si liška zachránila svůj život. Lev totiž nesnesl pravdu.

Tak jsou i mnozí křesťané jako ten lev. Nesnesou pravdu. Kněz musí říkat pravdu, ať se jim to líbí nebo ne. Svatý Jan Zlatoústý řekl: „K čemu je mi platné, když chválíte moje řeči, ale nepolepšujete se. Bůh se nebude nikdy ptát, zda jsem pěkně kázal, ale zeptá se, jak jste zbožně žili.“ Tato slova platí o každém knězi, neboť pracuje pro spásu duší, protože si uvědomuje pravdivost slov svatého Petra: „Vězte, že jste byli propuštěni na svobodu z marného způsobu života zděděného po svých otcích nikoli něčím, co podléhá zkáze, stříbrem či zlatem, ale drahocennou krví: takovou, jako z bezúhonného a neposkvrněného beránka, Krista.“ (1 Petr 1,18-19)

Je třeba si uvědomit i toto: Nadarmo bude kněz horlivý jako svatý Pavel, nadarmo bude mít výřečnost svatého Jana Zlatoústého, nic to neprospěje jeho věřícím, když sami nebudou mít zájem o spásu svých duší a duší svých dětí. A každého dobrého kněze trápí právě tento nezájem.

Starý kněz se připravoval na slavení padesátého výročí svého kněžského svěcení. Slavnost měla být v neděli a on v sobotu

večer zašel do kostela, aby poděkoval Bohu za dar kněžství a za všechny milosti, kterého ho provázely po dobu jeho kněžského působení. Velmi ho trápila myšlenka, že za těch 50 roků, co byl v této farnosti, nic neudělal. Lidé jsou dnes stejní, jako když mezi ně přišel. V tomto zamyšlení usnul. Zdál se mu takovýto sen: Otevřely se chrámové dveře a jimi přicházeli lidé, kteří už dávno zemřeli. Přistoupil k němu první a řekl mu: „Děkuji vám, otče, že jste svými kázáními zachránil mou víru.“ Přistoupil druhý a řekl: „Otče, děkuji vám, že jste svými kázáními pohnul mým svědomím tak, že jsem zanechal svých hříchů, konal pokání a spasil svoji duši.“ Třetí přišel a pověděl: „Otče, jsem vám velmi vděčný, že jste svými kázáními obměkčil mé srdce tak, že jsem se dokázal usmířit se svým nepřitelem a jsem zachráněn. Necht' vám to Pán Bůh oplátí!“ Čtvrtý přišel a řekl: „Vy jste do mého zoufalého srdce vlil naději a zachránil mě tak před sebevraždou i před věčným peklem.“ V tom se kněz probudil a jeho myšlenky už byly jiné. Uvědomil si, že

práce kněze ve farnosti se dá správně poznat jen z úhlu věčnosti, neboť to je práce na spásu nesmrtelných duší.

Jen z pohledu věčnosti se dá poznat láska kněze, která se umí povznést nad každou lidskou zlobu. Stalo se za Francouzské revoluce. Umíral člověk, který krutě mučil a ničil kněze. O zaopatření knězem nechtěl ani slyšet. Kněží stejně nebylo, neboť je buď popravili, nebo vyhnali a ostatní se skrývali. A jeden z těchto ukrytých se dozvěděl, že umírá tento nešťastník, dodal si odvalu a přišel k němu. Když mu pověděl, kdo je a co chce, umírající sebral všechny své poslední síly a řekl: „Tyto ruce zabily už dvanáct kněží a ty budeš třináctý.“ Kněz odpověděl: „Ne, ty se velmi mýlíš. Zabil jsi jich jen jedenáct, ten dvanáctý jsem já.“ Potom ukázal jizvy, které mu zůstaly po mučení, a pokračoval: „Pán Bůh mi zachránil život jen proto, abych já mohl zachránit tvoji duši, a z toho důvodu jsem tady.“ Zúřivec byl odzbrojený a zcela přemožený. Vyzpovídal se a smířený s Bohem, církví i lidmi pokojně zemřel. Takový má být

dobrý kněz, který hledá spásu duší a na ostatní nemyslí.

Nakonec si uvědomme toto: Pán Ježíš dal knězi velkou moc. Dal mu moc nad hříchy člověka, může je odpustit i zabránit jim. Dal mu moc nad svým Tělem i Krví. Pověřil ho hlásáním Božího slova. Dal mu mnohé milosti, které potřebuje, aby mohl plnit povinnosti svého kněžského povolání. Ale jedno mu nedal. Neosvobodil ho od slabosti naší lidské přirozenosti. On musí snášet pokušení a vyvarovat se pádu tak jako každý křesťan. I když kněz má víc privilegií než anděl, přece jen musí tvrdě zápasit o spásu své duše. Neboť s ním stojí a s ním padá farnost. Jak pevně stojí kněz, tak pevně s ním stojí i jeho farnost. Když kněz klesne, klesne i jeho farnost. Ďábel to ví, tudíž všechnu svoji sílu soustřeďuje proti knězi. Proto je tak potřebné, aby se věřící mnoho modlili za svého kněze i za ty ostatní. Vždyť budou mít takové kněze, jaké si vymodlí.

Z Ludová čítanka na nedele a sviatky 6/2002 přeložila a upravila -jk-

Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký

Pastýřský list k problému sexuálního zneužívání

Drazi bratři a sestry, v poslední době se v církvi i ve světě hodně mluví o bolestném tématu sexuálního zneužívání a církev i její služebníci jsou stavěni do divného světla. Snad mně někteří můžete zazlívát, že reaguji pomalu. Musím přiznat, že i pro biskupy jde o věc nezvyklou a nejsme odborníci na všechno. Ne, že by šlo o skutečnost naprosto neznámou, ale její rozsah a povaha si vyžádaly přípravu a studium. Zatím jsme měli studijní den vedený odborníky dvakrát pro biskupy a dvakrát pro kněze, připravujeme pěší kající pouť kněží. Pro pastorační pracovníky jsme připravili příručku: *O domácím násilí*. Protože máme mnoho zaměstnanců v různých institucích, přepracovali jsme etický kodex Charity a budeme pracovat na vylepšení etických kodexů našich škol, přesto že jde o prostředí bezpečnější než ostatní, kde zatím o žádném případě zneužití nevíme. Papež František vydal 9. května směrnicí, kterou se budeme řídit. Česká biskupská konference zřídila

už k 1. květnu 2019 kontaktní místo na pomoc obětem zneužívání jako svou organizační jednotku. Kontaktní místo je určeno pro osoby, které tvrdí, že byly zneužity jako nezletilé nebo jako zranitelné. Mezi zranitelné se počítají lidé nemocní, fyzicky či psychicky postižení, nebo zbavení osobní svobody, s fakticky nebo dočasně omezeným chápáním, rozhodováním nebo schopností se bránit. Kontaktní místo neposkytuje, ale zprostředkovává odbornou duchovní, sociální, terapeutickou a psychologickou pomoc, včetně orientačního právního poradenství. Kontaktní místo neslouží pro příjem oznámení za účelem zahájení církevního procesu proti agresorovi. To je třeba ohlásit generálnímu vikáři, který pověří vhodné členy diecézní komise k prověření případu. S ním osobně se oběť setkat nemusí. Každé sexuální zneužití je třeba odsoudit jako ďábelský hřích, ať se ho dopustí kdokoliv. Stane-li se to v církevním prostředí, nebo se toho dopustí člověk zasvě-

cený Bohu, je to tím bolestnější, zraňuje to jak církev a poškozují její důvěryhodnost, tak oběti. Těžká zranění se neuzdravují snadno a rychle. Zranění mají právo na potřebnou péči, kterou je nutné jim poskytnout. Proto prosím ty, kterých se to týká, ať mají odvahu se ozvat. Skrze kontaktní centrum církev nabízí pomocnou ruku. Proti pachatelům je nutné zakročit jasně. Buďte si jisti, že v naší diecézi se žádný případ nezametá pod koberec, ale řeší se podle státního zákona a církevních směrnic. Zároveň jako křesťané musíme umět odpouštět těm, kdo dělají pokání. Odpouštění hříchu však neznamená prominutí trestu, který má být přijímán jako spasitelné pokání. Církev je svatá, ale ne dokonalá. Má svatou Hlavu – Krista, působí v ní Duch Svatý, je svatá svátostmi, ale mimo svaté či dobré věřící ji tvoří i různé hříšní lidé. Konečně hříšníci jsme všichni. Katolická církev není sektou čistých lidí. I když

jsme vykoupeni, všichni neseme důsledky dědičného hříchu. Pokud s tím nepočítáme, jsme překvapeni zlem a selháním jak vlastním, tak druhých. K posvěcení církve může ovšem přispět každý z nás svým pokáním i osobním úsilím o ctnostný život. Důležité je udělat všechno, co je v našich silách, abychom dalšímu zneužívání předcházeli.

Co můžeme udělat ve vztahu k dětem? Jak v rodinách, tak v různých společenstvích je třeba vytvářet atmosféru důvěry a bezpečí, aby děti mohly přijít s čímkoliv. Nejlépe pravidelně a nerušeně. Všimati si změn v jejich chování. Důvěřovat jim. Umět se za ně postavit. Být před nimi jako ti, kteří nesoudí, ale povzbuzují, aby neměly strach mluvit i o věcech těžkých nebo špatných. Nevychovávat je k slepé poslušnosti, ale k hledání dobra, protože útočník může slepé poslušnosti dítěte zneužít a zakázat mu mluvit o zneužití, či dělat z toho tajemství. Zajímat se o to, kde a jak tráví dítě čas, co dělá ve skautu, jinde, jako ministrant, proč nechce jít ke strýčkovi, k sousedovi. Modlit se za děti, za dary Ducha Svatého ve výchově. Naučit děti už od mala zdravé sebeúctě i schopnosti říkat NE i dospělému. Nejen je tomu učit, ale i sami se podle toho chovat vůči dětem a ostatním. V současné době je mnoho různých projevů násilí, s kterými se mohou setkat. Podle věku je třeba

jim postupně vysvětlit, co si k nim nesmí nikdo dovolit. Když začnou užívat chytré mobily a internet, který má také své nástrahy, je třeba jim věnovat zvláštní péči, účinně varovat před pornografií a bavit se s nimi o neznámých lidech, s nimiž si začali dopisovat, vyměňovat zprávy a obrázky nebo hrát počítačové hry i pro více hráčů. Samotáři hledají kamarády a může se ozvat nebezpečný deviant, který vystupuje jako vrstevník, ale cíleně hledá své budoucí oběti. Někteří pak používají pohružky, nátlak, podplácení a útočení na city dítěte. Pokud bude ve farnostech zájem, pomůžeme zorganizovat odborné přednášky pro rodiče o mediální výchově dětí. Jak se chovat ke kněžím, na něž padá stín hříchů, přestože je většina nevinná? Vytvářet s nimi živou a otevřenou farní rodinu. Modlit se za ně. Neidealizovat je, ale ani nepodezřívát, nepomlouvat a zbytečně nekritizovat. Dávat zpětnou vazbu, případně i kritiku konkrétní věci, ale v úctě. Pomáhat vytvářet prostředí přijetí a široké rodiny. Nepodporovat důvěrnosti a citové projevy, ale budovat přátelské a radostné společenství. Jestliže máme podezření na něco nezdravého, je dobré si po klidné úvaze a upřímné modlitbě s knězem promluvit, upozornit, jak působí na druhé. Pokud domluva nepomůže a vidíme problém jako vážný, je třeba si dle Ježíšových slov přibrat dva svědky, a pokud

to nepomůže, jít za představeným. Nezapomeňme při tom, že velká většina kněží je i při svých lidských slabostech skvělá. Mluvíme sice o zneužívání v církvi, ale k 90 % zneužívání dochází ve vlastních rodinách od rodičů či druhých partnerů matky nebo sourozenců. Při tom je většina rodičů také skvělá. Vinici nejsou většinou lidé úchylní, nemocní či nepřátelští, ale lidé bez vnitřní kázně a pravdivé otevřenosti před Bohem. Chceme-li nabídnout dětem zdravé prostředí a ochranu, je třeba uzdravit společnost, žít podle ducha a ne podle těla, být opravdu svobodní od nemravnosti a pornografie, nebyt sebestřednými hledači požitků a příjemností, ale otevření skutečné lásce, která slouží a hledá dobro druhých. Děkuji všem rodičům, kněžím i různým animatorům a vedoucím programů pro děti za jejich obětavou službu a prosím, aby se nedali odradit špatnými příklady. Děkuji všem, kteří nejsou lhostejní nebo jen kritičtí, ale aktivně se zapojují do pokání církve svými kajícími skutky, do pomoci obětem i do účinné prevence jak správnou výchovou dětí, tak osobním úsilím o pozvednutí své vlastní morální úrovně i morální úrovně celé společnosti.

Ve spojení modlitby zůstává a všem ze srdce žehná arcibiskup Jan.

Zdroj: ACO 2019/05, Příloha č. 1
(Převzato z www.cirkev.cz)

50 let od smrti kardinála Berana a 90 let založení Papežské koleje Nepomucenum

Ve znamení dvou významných výročí probíhal letošní patronátní svátek v Papežské koleji sv. Jana Nepomuckého. Dne 17. května 2019 uběhlo 50 let od smrti kardinála Josefa Berana, který strávil poslední léta života v této římské koleji, a na svátek sv. Vojtěcha 23. dubna 2019 připadlo 90. výročí posvěcení Nepomucena arcibiskupem Františkem Kordačem.

Slavnostní mši svatou v kapli koleje sloužil bývalý nuncius v České republice arcibiskup Giuseppe Leanza, s nímž koncebrovali představení koleje v čele s rektorem Romanem Czudkem a desítky dalších kněží studujících na římských univerzitách. Arcibiskup Leanza

ve své promluvě zmínil obě výročí. Přiznal také, že českou kolej zná dobře již od svých studentských let, protože nedaleko bydlel v době svých univerzitních studií. Dále pak obrátil pozornost ke čtení z Matoušova evangelia, kde Ježíš učí o tom, že jeho věrné čeká pronásledování: „Budete ode všech nenáviděni pro mé jméno.“ Tato slova se uskutečnila především na Ježíši samém a poté na křesťanech dalších staletí, kteří byli pronásledováni a ponižováni. Připomněl také slova Jana Pavla II. z apoštolského listu *Tertio millennio adveniente*, že „církev se dnes znovu stala církví mučedníků“, jak dosvědčují závratné počty těchto svědků viry

z minulého století. Arcibiskup Leanza zrekapituloval životopis sv. Jana Nepomuckého a poukázal na jeho odvážné setrvávání v Kristově pravdě navzdory světské moci – vlastnost, kterou v moderních českých dějinách dosvědčil také kardinál Josef Beran. „Když se držíš Pána, nikoho se nebojím,“ opakoval v těžkých chvílích v koncentračním táboře i v letech komunistické internace, a právě pro tuto jeho neochvějnou pevnost a věrnost jej obdivoval také papež Pavel VI. – připomněl ve své promluvě arcibiskup Leanza.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
17. 5. 2019

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (58)

10. Poslední výzvy (Čtvrtá část)

14. srpna 1999 (Pokračování)⁽¹⁾

Panna Maria pokračuje a říká mi: „Mnozí moji synové kněží ztratili důstojnost kněžství, nežijí již v počestnosti a lásce a nekonají již katecheze, aby učili duše: Odkud pochází existence toho, co existuje? Proč je cíl pro všechno? Proč člověk umírá? Moji drazí synové, dejte pochopit, že člověk má duši k spasení a že duše bude žít věčně.⁽²⁾ Nezapomínejte na čtyři nejjednodušší věci, které vy nazýváte »posledními věcmi«, a učte o nich druhé: co je smrt, co je soud, co je peklo, co je ráj. Jaká

bude věčnost. Slovo, můj Syn, Bůh, který je cesta, pravda a život, vám je dal poznat, ale mnozí z vás kvůli filosofii a falešné vědě popírají pravdu a nedávají ji poznat duším žiznícím po pravdě, které hledají vodu milosti, avšak nalézají jedovaté vody, jež nenapájají, nýbrž zabíjejí duše. Vy máte tuto odpovědnost, moji synové!“

„Peklo je! Nikoliv chtěné Bohem! Je to místo odsouzení pro toho, kdo žije bláznovství být bez věčnosti a nežít věčnost, kterou je Otec, a nikoliv hospodář. Nepopírejte existenci! Je věčné království! Je to království, které člověk pozbyl a jež má člověk znovu získat: a vy, moji drazí synové, víte, jak, kde a kdy. Jak: tím, že zachováte zákon lásky a unikáte zákonu spravedlnosti. Kde: v pravé Církvi, založené Ježíšem, věčným Slovem, na skále-Petrovi a apoštolech. Kdy: Ježíš se pro vás stal člověkem a vy se musíte stát Ježíšem, abyste se spasili a zachránili duše. Já jsem od věčnosti ustanovena jeho Matkou: a budu Matkou také pro vás, budete-li poslušni jeho úradkům nauky a jeho svátostem, které nyní mnozí z vás z egoismu nebo z nedbalosti či ze zloby držíte příliš v tajnosti, a tak vedete člověka po cestě považované za pravou, avšak ve skutečnosti plné omylů, bludů a chimérických iluzí o lidské spáse.“

„Je potřeba jednoty lásky, je potřeba jednoty nauky, je potřeba jednoty v myšlení a činnosti! Toto je jednota, která vám

schází, a to působí, že jednáte jako slepí, kteří vedou slepé: Slovo⁽³⁾ – vzpomeňte si – říká, že slepý vůdce a jeho slepý následovník padnou do jámy, a touto jámou je záhuba, peklo. Neměňte zákon ducha, duchovního života! Mnozí z vás jím učinili zákony lidské, které nemají žádnou hodnotu pro spásu lidstva, protože jsou filosofickým argumentováním; a zde je tak mnohé, které se vydává za nauku pravdy a spásy, ale jí není. Zákon Trojjediného Boha, Stvořitele, Spasitele a Posvětitel⁽⁴⁾ je pravda, kterou vám dal samotný Bůh učiněný člověkem a již člověk, pohlázněný pýchou, nadutostí a opovržlivostí, popírá. Popírá

pravdu a jedná tak, že vše koná vzhledem k zemi a popírá prostředky k vyhnutí se hříchu a k dosažení nebe.“

„Moji synové kněží, vězte, že duše nežijí jenom pro zemi a kvůli ní. Dnes, po pádu, země pokračuje v hladovém pohlcování duší pro vinu andělů padlých pro pýchu a nedostatek lásky vůči Bohu, jejich Stvořiteli. Duše – pamatujte na to vždy – žijí věčně a mají to, co padlí andělé nemohou získat, protože jsou duchové: věčný život nebo pokání nebo obrácení. Toto padlí andělé nemohou získat.“⁽⁵⁾

„Ve vás, moji drazí synové, život spásy je úplný, je úplná víra, úplná náboženská morálka. Hle, proč Slovo, Bůh učiněný člověkem, narozený ze mne, Matky Boží, dal Církvi prostředky spásy, které jsou velkým naukovým dědictvím, aby lidé mohli prostřednictvím Církve poznat život, pravdu a to, jakou cestu mají následovat, aby milovali Boha a bližního a sloužili Bohu tak, jak to on ustanovil, a ne jak věří lidé, že mu slouží, když nenávidí bližního.“

„Moji synové, nezapomínejte na to, že člověk potřebuje být spasen a že jste přijali ducha mého Syna, abyste předávali nauku spásy, kterou vám zanechal, a tak žili stále pravdu spásy skrze Boha, v Bohu a s Bohem. Člověk jedním úkonem pýchy toto všechno opustil; avšak Bůh, který miluje člověka dobré vůle, je vždy blízký svému stvoření se svými úkony lásky a milosrdenství a neustává

ho vždy a každým způsobem volat zpět; a člověk nemá zapomínat na věčnou spravedlnost. Pamatujte na to – opakují vám – že Bůh nestvořil peklo, ale je to ďábel, který se svrhl do místa, které vy nazýváte peklem. Je to místo odsouzení a satan se svým duchem pýchy pokouší člověka a stahuje s sebou na místo, které on připravil, aby žil vzdálený od pravého života, kterým je sláva a čest Trojjediného Boha. A toto je to, co Bůh chtěl a naplnil skrze mého Syna, Boží Slovo: smrt smrti tím, že dává život tomu, kdo s ním umírá a kdo s ním žije život získaný pro darování věčnosti lásky.“⁽⁶⁾

(Pokračování)

Z italského originálu „Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane“ (Milano: Adriano Salani, 2016) vybral a přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- (1) Panna Maria od Zjevení zjevuje Brunovi Cornacchiolovi na konci jeho života tři důležité poselství. Po publikování prvního poselství z ledna 1999 pokračujeme dnes v otištění druhého poselství. [pozn. překl.]
- (2) Tedy Ježíš Kristus: srov. Lk 6,39: „Může slepý vést slepého? Nespadnou oba do jámy?“ [pozn. překl.]
- (3) Lidská duše je nesmrtelná a po smrti, tedy po svém oddělení od těla, přetrvává. Na konci času se opět spojí se vzkríšeným tělem a je důvodem kontinuity těla, které máme zde a které budeme mít po vzkríšení, totiž toho, že se jedná o jedno a totéž tělo. [pozn. překl.]
- (4) Tedy zákon Boha Otce, kterému je připisováno Boží dílo stvoření, Boha Syna, kterému je připisováno Boží dílo spasení, a Boha Ducha Svatého, kterému je připisováno Boží dílo posvěcení. [pozn. překl.]
- (5) Andělé se po svém hříchu nemohou obrátit. Jak zde uvádí Panna Maria, důvodem je jejich čistě duchovní přirozenost: ta působí, že když se rozhodnou, je jejich rozhodnutí tak intenzivní, že je nezvratitelné. Oproti tomu lidé mají přirozenost tělesně-duchovní: jejich rozhodnutí jsou tak mnohem slabší a mohou být změněna. Proto lidé mohou konání pokání za hříchy a obrátit se. [pozn. překl.]
- (6) Dokončení tohoto poselství Panny Marie z 14. srpna 1999 bude následovat příště. [pozn. překl.]

Pondělí 10. 6. 2019

6:05 Klapka s ... (85. díl): ZŠ Vyhne, Slovensko
7:10 V pohorách po horách (52. díl): Vozka - Hrubý Jeseník
7:25 Outdoor Films s Rastislavem Hatiarem a Jurajem Prágerem (46. díl): Slepá důvěra
9:00 Živě s Noe [L] **9:15** Dědek a jeho kreslený svět: Vůně odpuštění [P] **9:25** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (146. díl): Gaudeamus VŠE...sedmdesát let na scéně
11:00 Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les
11:30 Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Do varu s Maxem Kašparů (1. díl): Křesťan a média
13:05 Víra do kapsy: S modlitbou ve vztahu
13:25 Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem
14:00 Živě s Noe [L] **14:35** Cesta k andělům (35. díl): Roberto Scavino - Italočech - rozhlasový moderátor
15:30 Můj chrám: Max Kašparů, kostel sv. Filipa a Jakuba, Žirovnice
16:00 V souvislostech **16:20** Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa - Naplňte džbánky vodou
18:00 Živě s Noe [P] **18:30** Desatero pro děti - První přikázání: Já jsem Hospodin, tvůj Bůh
18:40 Sedmihlásky (87. díl): Horo krásná, spanilá
18:45 Putování Modrou planetou: Venezuela
19:25 Jarret na Mohelnickém dostavníku 2012
19:50 Dědek a jeho kreslený svět: Vůně odpuštění
20:00 Dům ze skla? [L] **21:05** V pohorách po horách (38. díl): Zemská brána - Orlické hory
21:15 ARTBITR - Kulturní magazín (77. díl) [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Kulatý stůl: Mateřství na okraji
23:45 Terra Santa News: 5. 6. 2019
0:10 Noční univerzita: P. Zbigniew Czendlik - Současné Polsko
0:55 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 11. 6. 2019

6:05 Pod lampou **8:10** Lednický park vypravuje
8:35 V souvislostech **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Dědek a jeho kreslený svět: Cena přátelství [P] **9:25** Egypt - unesené nevěsty
9:55 Muzikanti, hrajte
10:30 Noční univerzita: P. Zbigniew Czendlik - Současné Polsko
11:20 V pohorách po horách (52. díl): Vozka - Hrubý Jeseník
11:30 Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Poletuchy: Na skok na Plzeň
14:00 Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (36. díl): Karel Herbst - světicí biskup salesián
15:25 Magadan - ďáblovo hřiště
16:00 Kulatý stůl: Krize otcovství
17:35 Do varu s Maxem Kašparů (1. díl): Křesťan a média
18:00 Živě s Noe [P] **18:30** Desatero pro děti - Druhé přikázání: Nevezmeš Boží jméno nadarmo
18:40 Sedmihlásky (87. díl): Horo krásná, spanilá
18:45 Animované příběhy velikánů dějin: Galileo Galilei (1564-1642)
19:20 100 let Národního zemědělského muzea
19:30 Zpravodajské Noeviny: 11. 6. 2019 [P] **19:50** Dědek a jeho kreslený svět: Cena přátelství
20:00 Buon giorno s Františkem [L] **20:50** Terra Santa News: 5. 6. 2019
21:15 Řeckokatolický magazín (205. díl) [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Jak potkávat svět (70. díl): S Karlem Dýnkou
23:35 Světlo pro Evropu (11. díl): Patnáct let evropství slovanských národů
23:50 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY - Po stopách náboženské tradice malgašského národa
0:00 Cestujeme regionem Záhorie
1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 12. 6. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 11. 6. 2019
6:25 Noční univerzita: P. Raniero Cantalamessa - Naplňte džbánky vodou
8:05 Příběhy opravdových matek: Eva Nováková
8:35 Harfa Noemova: Ondřej Havelka a jeho Melody Makers
9:00 Živě s Noe [L] **9:20** P. Ignác Stuchlý
9:30 Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:45** Zeno Kaprál, básník
11:15 V pohorách po horách (44. díl): Boubín - Šumava
11:30 Živě s Noe [L]

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

12:00 Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Můj chrám: Max Kašparů, kostel sv. Filipa a Jakuba, Žirovnice
13:15 Dopisy z rovniku
14:00 Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (37. díl): Angelo Scarano - Čechoital
15:20 Slovo, místo setkání
15:40 ARTBITR - Kulturní magazín (77. díl) **16:00** Zpravodajské Noeviny: 11. 6. 2019
16:20 Christafari: Slezská Lilie 2017
17:40 Obdarování - Otec Radek
18:00 Živě s Noe [P] **18:30** Desatero pro děti - Třetí přikázání: Zachovávej sváteční den
18:40 Sedmihlásky (87. díl): Horo krásná, spanilá
18:45 Křesťané na Arabském poloostrově
19:15 Víra do kapsy: S modlitbou ve vztahu
19:30 Terra Santa News: 12. 6. 2019 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví
21:30 Živě s Noe [P] **22:10** Generální audience Svatého otce [P] **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:35** Noční univerzita: Jiří Kocourek - Co je to vlastně psychoanalýza? [P] **0:35** Druhé šance
1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 13. 6. 2019

6:05 Biblická studna **7:10** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví
7:30 Terra Santa News: 12. 6. 2019
7:55 Poletuchy: Na skok na Plzeň
9:00 Živě s Noe [L] **9:20** Světlo pro Evropu (11. díl): Patnáct let evropství slovanských národů
9:30 Kulatý stůl: Krize otcovství
11:00 Smířící kříž
11:30 Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Muzikanti, hrajte
13:25 V pohorách po horách (52. díl): Vozka - Hrubý Jeseník
13:35 Generální audience Svatého otce
14:00 Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (38. díl): Scepán Delan - Lužický Srb
15:25 Řeckokatolický magazín (205. díl) **15:40** Zpravodajské Noeviny: 11. 6. 2019
16:05 Má vlast: Mariánské Lázně
17:15 Jak si mě našel Antonín z Padovy
18:00 Živě s Noe [P] **18:30** Desatero pro děti - Čtvrté přikázání: Cti svého otce i matku
18:40 Sedmihlásky (87. díl): Horo krásná, spanilá
18:45 Víra do kapsy: Jak odpustit? **19:00** Večeře u Slováků: Slavnost Nejsvětější Trojice [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 13. 6. 2019 [P] **20:00** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (147. díl): Milokraj Marty Töpferové [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Zpravodajské Noeviny: 13. 6. 2019
0:35 Zambijský Bambo
1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 14. 6. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 13. 6. 2019
6:30 Můj chrám: Max Kašparů, kostel sv. Filipa a Jakuba, Žirovnice
6:50 Charita Vsetín
7:10 Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem
7:40 Noční univerzita: Jiří Kocourek - Co je to vlastně psychoanalýza? **8:40** Víra do kapsy: S modlitbou ve vztahu
9:00 Živě s Noe [L] **9:20** Proměny Oščadnice
10:05 Dům ze skla? **11:10** ARTBITR - Kulturní magazín (77. díl) **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Historie sklářství v Karlovcích
13:15 Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví
13:30 Jarret na Mohelnickém dostavníku

2012
14:00 Živě s Noe [L] **14:30** Cesta k andělům (39. díl): Bohumil Klepetko - šéf zpravodajství
15:25 Vzdálená pobřeží ticha - Kazachstán
16:00 Zpravodajské Noeviny: 13. 6. 2019
16:25 V pohorách po horách (52. díl): Vozka - Hrubý Jeseník
16:40 Buon giorno s Františkem
17:35 Harfa Noemova: Ondřej Havelka a jeho Melody Makers
18:00 Živě s Noe [P] **18:30** Desatero pro děti - Páté přikázání: Nezabiješ - Buď dobrý
18:40 Sedmihlásky (87. díl): Horo krásná, spanilá
18:50 Poletuchy: Na skok na Plzeň
20:00 Kulatý stůl: SIRIRI - škola hrou v Africe [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Křesťané v Pákistánu [P] **22:45** Večeře u Slováků: Slavnost Nejsvětější Trojice
23:10 Naše Horní Lideč
0:05 Missio magazín: Květen 2019
1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 15. 6. 2019

6:05 Klapka s ... (86. díl): Františkem Žatečkou a Josefem Bahnikem
7:10 Setkání
7:30 Dům nejen ze skla
8:35 Zpravodajské Noeviny: 13. 6. 2019
9:00 Sedmihlásky (87. díl): Horo krásná, spanilá
9:05 Animované příběhy velikánů dějin: Galileo Galilei (1564-1642)
9:40 Festival UNITED 2018: páteční večerní program
12:00 Angelus Domini [P] **12:10** Pod lampou
14:15 Terra Santa News: 12. 6. 2019
14:40 Večeře u Slováků: Slavnost Nejsvětější Trojice
15:05 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY - Po stopách náboženské tradice malgašského národa
15:15 Světlo pro Evropu (11. díl): Patnáct let evropství slovanských národů
15:25 Colours 2015: Výběr z vystoupení kapel na Drive Stage
16:00 Křesťané v Pákistánu
16:30 Vzlétněte vysoko: Debata o mladých lidech nejen v církvi
17:05 Buon giorno s Františkem
18:00 Příběhy odvahy a víry: Ostrov Sachalin (15. díl): Expanze lásky
18:30 Desatero pro děti - Páté přikázání: Nezabiješ - Buď dobrý
18:40 Sedmihlásky (87. díl): Horo krásná, spanilá
18:45 Muzikanti, hrajte
19:20 V pohorách po horách (46. díl): Toulcovy maštale - Českomoravská vrchovina
19:30 V souvislostech [P] **20:00** Cesta na nejbezpečnější místo na světě
21:45 Harfa Noemova: NF Impuls - A. Dvořák [P] **22:10** Živě s Noe
23:20 Dokonalá radost
23:50 Ale on není bílý
0:25 Adopce srdce
1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 16. 6. 2019

6:05 Putování Modrou planetou: Venezuela
6:40 Mezi pražci (78. díl): Červen 2019
7:30 Řeckokatolický magazín (205. díl) **7:50** ARTBITR - Kulturní magazín (77. díl) **8:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (147. díl): Milokraj Marty Töpferové
9:30 Večeře u Slováků: Slavnost Nejsvětější Trojice
10:00 Slezská Lilie 2019: schola Didaché [L] **10:30** Mše svatá z festivalu Slezská Lilie 2019: Ostrava-Kunčičky [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech
12:40 Světlo pro Evropu (11. díl): Patnáct let evropství slovanských národů
12:50 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News
13:35 Děkujeme Vám! **15:10** Štěttem a piššalou
15:30 Lednický park vypravuje
16:00 Filipínské Rugby - hra o život
16:50 Kde bzučí včely
17:45 Meditační kaple sv. Jana Pavla II. v Ústí nad Orlicí
18:00 Sedmihlásky (126. díl): Koza
18:05 Animované příběhy velikánů dějin: William Bradford (1590-1657)
18:35 Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví
18:55 Janáčkův máj - 40. ročník Mezinárodního hudebního festivalu: Komorní koncert pro 48 strun a dvě hlasivky
19:35 Řád svatého Huberta
20:00 Život jako smrtelná choroba přenášená pohlavní cestou [P] **21:45** V souvislostech
22:10 Buon giorno s Františkem
23:05 Cesta štěstí
23:40 Polední modlitba Sv. otce Františka
0:05 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News
0:45 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 10. 6. o 17:30 hod.:
Doma je doma (MUSICA CORDIS)

Musica cordis – Hudbou k srdcu je názov cyklu stretnutí na najvýznamnejších pútnických miestach na počesť sv. Cyrila a Metoda. Zároveň ide o mimoriadny projekt medzinárodnej spolupráce prihraničných krajov – Zlínskeho, Trenčianskeho a Nitrianskeho. Moderuje Jana Trávníčková.

Utorok 11. 6. o 18:35 hod.: Dobrodružstvá chrobáčikov (Vďaka postačí)

V animovaných príbehoch sa deti zoznámia s chrobáčikmi – lienkou, mravčekom, pavúkom, švábom, ale aj zlým trúdom. Budú s nimi prežívať rôzne dobrodružstvá, ktoré však budú veľmi úzko súvisieť s niektorými biblickými príbehmi.

Streda 12. 6. o 22:30 hod.: Ruženec z Fatimy

Priamy prenos v predvečer výročí zjavení.

Štvrtok 13. 6. o 20:20 hod.: Adorácia

Večerná modlitba pred Najsvätejšou sviatosťou, priamy prenos zo Svätyně Božieho milosrdenstva v Košiciach.

Piatok 14. 6. o 20:30 hod.:
Svätá Terézia z Ávily – svätica priateľstva (dokument)

Príbeh svätej Terézie od Ježiša, známej ako Terézia z Ávily, vám otvorí cestu k hlbavému rozjímaniu a zároveň ukáže príklad aktívneho života, zasväteného reforme Karmelitánskej rehole.

Sobota 15. 6. o 16:30 hod.: Svätá omša

Priamy prenos z evanjelizačného seminára Oheň v Prešove.

Nedeľa 16. 6. o 15:00 hod.:
Svätá omša spojená s vysviackou novokňazov

Priamy prenos z katedrály sv. Martina v Bratislave.

V Galerii Templ v Mladé Boleslavi bude ke zhlédnutí unikátni **VÝSTAVA vybraných uměleckých děl SM. Česlavy Jany Talafantové OP** pod názvem „**BOŽÍM SVĚTLEM PROTI TMÁM, BOJUJ, I KDYŽ STOJÍŠ SÁM**“. Průřez celoživotní tvorbou dominikánky sestry Česlavy si můžete prohlédnout v Templu **od 27. 6. do 1. 9. 2019, otevřeno úterý – neděle od 9 do 12 hodin a od 13 do 16 hodin. Vernisáž výstavy se koná 26. 6. 2019 v 17 hodin.** Kromě pro ni typických ilustrací se můžete těšit i na iluminované rukopisy, obrazy na plátně a dřevorezby. Z každého díla dýchá tvůrčí originalita a hloubka sdělovaného.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
8. – 15. ČERVNA 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 9. 6.		PO 10. 6.		ÚT 11. 6.		ST 12. 6.		ČT 13. 6.		PÁ 14. 6.		SO 15. 6.			
Antifona	679	764	1653	1870	1389	1556	964	1077	980	1096	996	1113	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	679	764	1653	1870	1673	1893	964	1078	981	1096	997	1114	1666	1883		
Antifony	680	765	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	680	765	1654	1871	1674	1556	969	1083	985	1101	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	680	765	1655	1872	1389	1557	969	1083	985	1101	1002	1119	1669	1886		
Prosby	680	765	1655	1872	1675	1557	969	1084	985	1101	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	681	766	1656	1873	1389	1558	970	1084	986	1102	1002	1120	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	643	723	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	681	766	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	682	767	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	683	769	943	1054	1684	1558	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	684	769	943	1054	1384	1558	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
SO 8. 6.																
Hymnus	641	721	641	721	1660	1877	1677	1559	975	1090	991	1108	1008	1125	742	837
Antifony	676	760	685	770	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	743	838
Žalmy	676	760	685	770	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	743	838
Kr. čtení a zpěv	678	762	686	772	1663	1880	1680	1560	979	1094	995	1112	1011	1129	745	840
Ant. ke kant. P. M.	678	762	687	773	1664	1881	1390	1561	979	1094	995	1112	1011	1129	745	841
Prosby	678	763	687	773	1664	1881	1681	1561	979	1095	995	1112	1011	1129	745	841
Záv. modlitba	679	763	681	766	1656	1873	1384	1558	980	1095	996	1113	1012	1130	749	844
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení
Nedeľa 9. 6. – slavnosť Seslání
Ducha Svätého

1. čt.: Sk 2,1-11
 Ž 104(103),1ab+24ac.29bc-30.31+34
 Odp.: srov. 30 (*Sešli svého Ducha, Hospodine, a obnov tvář země!*)
 Nebo: *Aleluja.*)
 2. čt.: 1 Kor 12,3b-7.12-13
 nebo Řím 8,8-17
 Ev.: Jan 20,19-23
 nebo Jan 14,15-16.23b-26

Pondělí 10. 6. – Památka Panny Marie, Matky církve

1. čt.: Gn 3,9-15.20
 nebo Sk 1,12-14
 Ž 87(86),2.3+5.6-7
 Odp.: 3 (*Slavné věci se o tobě vypravují, město Boží!*)
 Ev.: Jan 19,25-34

Úterý 11. 6. – památka sv. Barnabáše

1. čt.: Sk 11,21b-26; 13,1-3
 Ž 98(97),1.2-3ab.3c-4.5-6
 Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
 Ev.: Mt 10,7-13

Streda 12. 6. – ferie (v ostravsko-opavské diecézi: památka bl. Marie Antoniny Kratochvilové a druhú)

1. čt.: 2 Kor 3,4-11
 Ž 99(98),5.6.7.8.9
 Odp.: srov. 9c (*Svatý jsi, Hospodine, náš Bože!*)
 Ev.: Mt 5,17-19

Čtvrtok 13. 6. – svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze

1. čt.: Iz 6,1-4.8 nebo Žid 2,10-18
 Ž 23(22),2-3.5.6
 Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)
 Ev.: Jan 17,1-2.9.14-26

Pátek 14. 6. – ferie

1. čt.: 2 Kor 4,7-15
 Ž 116B(115),10-11.15-16.17-18
 Odp.: 17a (*Přinesu ti oběť diků, Hospodine. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Mt 5,27-32

Sobota 15. 6. – nezávazná památka sv. Víta nebo sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 2 Kor 5,14-21
 Ž 103(102),1-2.3-4.8-9.11-12
 Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)
 Ev.: Mt 5,33-37

SVĚDECTVÍ VÍRY SOUČASNOSTI

MANŽELSTVÍ - CESTA KE SVATOSTI • SVATÍ MANŽELÉ 20. STOLETÍ

Jitka Krausová • Předmluva Mons. Jan Graubner

Jak napovídá podtitul knihy, jde o medailony 110 světců (anebo, dá-li Bůh, budoucích světců, protože kniha je i o těch, jejichž kanonizační proces teprve probíhá), kteří žili v manželství, a to v nedávné době (datum úmrtí od roku 1950 do současnosti). Podstatné je, že nejde jen o příběhy vzorně fungujících manželství, ale i o takové, kdy jeden z manželů byl pro toho druhého křížem... Za každým medailonem jsou otázky či podněty k možnému přemýšlení, rozjímání, ideálně společnému. Vyšlo s církevním schválením.

A.M.I.M.S. z.s. ve spolupráci s: Matice cyrilometodějská s. r. o.; Centrum pro rodinný život, z.s., Olomouc; Milujte se! z.s. Brož., A5, 320 stran, 40 Kč

RADĚJI SMRT NEŽ HŘÍCH • PŘÍBĚH ANKY KOLESÁROVÉ

Magdaléna Rusiňáková • Ze slovenštiny přeložila Denisa Štrbová • Redakce Ivana Trefná Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková Úvod Pavol Hudák

Anka Kolesárová (1928–1944), mučednice čistoty a první blahoslavená Slovenka, která nebyla řeholnicí, se na sklonku druhé světové války stala obětí válečného zločinu, jež na ni spáchal voják Rudé armády. Příběh jako ona zažily desítky lidí u nás... Rudá armáda postupuje koncem války na západ. Je čeho se obávat, a tak se rodina Kolesárova ukryje ve sklepě. Jeden z rudoarmejců si při prohlídce sklepa krásnou šestnáctiletou dívku vyhlédne a přikáže jí, aby šla s ním. Když dívka nesouhlasí, dá jí voják na výběr: buď půjde a vyspí se s ním, anebo ji zabije. A tak se i stane. Když se mu odmítne podvolit, umožní jí krátké rozloučení

s tatínkem a zastřelí ji. „Příběh této obyčejné dívky nemá daleko od našich příběhů. Její hrdinská odvaha obětovat svůj život pro křesťanské hodnoty, vnitřní krásu a důstojnost ženy dodala naději mnohým, aby žili v čistotě a bojovali každodenní boje,“ říká P. Pavol Hudák, iniciátor jejího blahorečení.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 130x190 mm, 120 stran + 8 stran barevné obrazové přílohy, 199 Kč

O MNIŠTVOU

MONASTICKÝ POKOJ

Thomas Merton • Z angličtiny přeložil a odpovědný redaktor Ondřej Koupil • Předmluva Samuel Laurus OCSO

Knihou o povolání k mnišskému životu. Zároveň se myšlenka mnišství jako života tvůrců pokojů nabízí i všem lidem bez rozdílu. Být tvůrci pokoje, k tomu zve v evangelních blahoslavenstvích Ježíš. Thomas Merton (1915–1968) byl americký trapistický mnich a autor mnoha textů o modlitbě, mnišství a křesťanské tradici.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Druhé vydání Brož., 150x150 mm, 92 stran, 110 Kč

MODLÍME SE

NOVĚNA ZA JEDNOTU SRDCÍ K CYRILU A METODĚJI

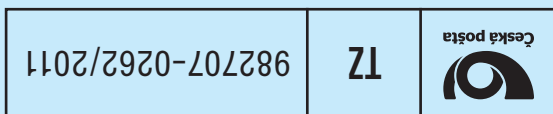
Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ Odpovědná redaktorka Lusía Karczubová

Stále hledáme osobnější vztah ke dvěma světům, kteří k nám velkoryse na počátku našich dějin přišli vyprávět o Bohu a vytvořili pro nás geniální abecedu. Po devět dní Hospodinu děkujeme, co velikého přes dílo sv. Cyrila a Metoděje pro nás vykonal.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 32 stran, 35 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1